Hoivassa Paimenen

"Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani."

RAAMATTUTUNTEJA RAUHANMAJASSA (XXXVII) ISSN 0784-0799 N:O 1/2008

Avoimuus Jumalan edessä

Kehotamme uskovia lukijoita kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että kaikki ymmärtäisivät vaeltaa avoimen tietoisesti Jumalan edessä, Hänen, joka suhtautuu uskoviinsa iankaikkisella rakkaudella. Sillä avoin, tietoinen ja nöyrä asenne on oikeata valvomista, joka syrjäyttää hengessä uneliaan ja vanhan luomuksen tottumusten mukaan automaattisesti ohjautuvan vaelluksen.

Näin valvoen olemme oikeassa sydämentilassa anoaksemme Jumalalta taivaallisissa edistymistämme. Sillä omavoimaisuus ei rakenna meidän hengellistä ihmistämme, koska taivaalliset rakentuvat vain Jumalan edessä valvoen ja Häneltä nöyrin mielin Jeesuksen nimessä anoen, niin kuin Sana selvästi opettaa.

Lukemattomat kristityt rakentavat sisintänsä omissa voimissaan ja väsyvät, koska siitä ei voi mitään hedelmää syntyä. Erehdys on usein siinä, että uskova jo luulee kaiken oleellisen tietävänsä, vaikka enin tieto onkin vasta päässä, ei sydämessä. Puhumattakaan siitä, että tieto olisi sulautunut tallelle pyhäksi, vakaaksi vaellukseksi. Niinpä Sana varoittaakin: *Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niin kuin tietää tulee;* 1 Kor 8:2. Sillä (aivo-)*tieto paisuttaa, mutta rakkaus* (joka on Jumalalta uuden sydämen tietoa) *rakentaa;* jae 1.

Aivan oleellinen asia siis on, että jokaisen päivän aloitamme sen muistaen, että on Jumalan tahdon mukaista asettua oikeassa arkuudessa ja nöyryydessä tietoisesti Hänen edessään vaeltamaan, Hänen rakkautensa muistaen. Näin pääsemme raittiisti ja terveesti eteenpäin. Ja Jumalan tahdon rukoilemisesta tulee kallis ja rakas asia.

Vihkikäämme siis joka aamu sielumme, henkemme ja ruumiimme tietoiseksi Jeesuksen seuraajaksi! Kyllä Jeesus tietenkin aikaisemmankin vihkiytymisemme muistaa, mutta me virkistämme näin toimien sydäntämme pahaa vastaan. Jeesuksen seuraajina kiellämme vanhan minämme pyrkimykset sielulliseen itsenäisyyteen, joka – muistettakoon käytännössä tämä – on vihollisen itsenäisyyttä ja valtaa meissä vanhan luomuksen jättämien tottumusten kautta. Kun vihkiydymme vilpittömästi ja vakaalla mielellä Jeesuksen seuraajiksi, me valvomme eli meistä tulee hereillä olevia Jumalan tahdon löytäjiä. Ja alttiita tekijöitä armon voimassa.

Aivan oleellinen asia on, että jokaisen päivän aloitamme asettuen oikeassa arkuudessa ja nöyryydessä tietoisesti Isän Jumalan eteen vaeltamaan, Hänen rakkautensa muistaen.

Sillä ei auta vaikka kuinka paljon lukisimme ja vaikka kuinka paljon kuulisimme, ellei sydämen asenteemme ole oikea. Kun asenne on oikea, on uskollinen jokapäiväinen Sanan tutkiminen suureksi hyödyksi.

Jos kunnioitus Jumalaan – eli oikealla tavalla arka tunto Hänen edessään – puuttuu, silloin ihminen ei ole vielä tullut itseänsä tuntemaan. Sillä itsensä todelliseen tuntemiseen, jonka Jumala vaikuttaa, kuuluu myös sen tajuaminen, ettei taivaallisissa voi rakentua omapäisyydellä eikä omavoimaisuudella. Joka siis huoletonna elää päivästä toiseen uskovaisena, jopa mielestään Herralle antautuneena, mutta ei käsitä tai muista, miten tulee olla nöyryydessä Herran edessä, se ajelehtii päivästä toiseen vanhanmukaisuudessaan huomaamatta lainkaan, että rakentumisen päivät kuluvat kuulemattomuudessa, näkemättömyydessä ja ymmärtämättömyydessä.

Oppikaamme elämään tietoisesti joka hetki Jumalan rakkauden, pyhyyden ja kaikkivallan edessä. Siinä mielenlaadussa meidän rukouksemme ovat otolliset. Siinä mielenlaadussa meillä on avoimet korvat kuulemaan, mitä Jumala puhuu, ja näkevät silmät huomaamaan, mitä Sanassa todella lukee ja mitä tarkoitetaan. Ja mitä Herra kulloinkin tahtoo meille opettaa. Silloin saamme nöyryydessä olla Hänen ihmeellisessä johdatuksessaan.

Mutta itsevarmuudessa vaeltavalle nämä kalliit asiat eivät aukene.

Ei siis pitäisi pettää itseänsä sallimalla lihallisuutensa tottumusten kuljettaa sieluansa eksyksissä. Onhan siunaus, jonka Jumala nöyrtyville iloiten jakaa, alati tarjolla kaikille Hänen omilleen.

Anokaa siis, että *Jumala avartaisi teidän sydämenne,* ks. Ps 119: 32. Huomaa: myös *ahdingossa Jumala avartaa sinun tilasi,* ks. Ps 4:2. *Silloin sinä saat nähdä* taivaallisen ihanuuden, *ja sinä loistat ilosta, sinun sydämesi sykkii ja avartuu,* ks. Jes 60:5.

Paavali kirjoittaa: *Suumme on auennut puhumaan ... sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta – puhun kuin lapsilleni – avartukaa tekin,* ks. 2 Kor 6:11-13.

Hyvin oleellista on muistaa, että emme ole itsemme omat, vaan Jumalan kalliisti ostamat, ks. 1 Kor 6:19,20. Herra tahtoo, että me pelastettuina pelkäämättä palvelisimme Häntä pyhyydessä ja vanhurskaudessa kaikkina elinpäivinämme, ks. Luuk 1:74,75. Kun jokaisen aamun opimme tämän totuuden kanssa aloittamaan, olemme päivän varalle paljon paremmassa suojassa kuin tämän unohtaneena.

*

Nöyryys Jumalan edessä

Efesolaiskirjeessä apostoli Paavali kehottaa *teitä vaeltamaan, niin kuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä,* Ef 4:1,2. Nöyryys, hiljaisuus, pitkämielisyys; kaikessa tässä meidän tulisi Jumalan edessä muistaa vaeltaa, ei suinkaan petollisessa itsevarmuudessa eikä hengellisessä uneliaisuudessa. Täysin tietoisesti meidän tulee asettua Jumalan mieleiseen sydämen tilaan. Silloin olemme siinä asemassa, että saamme jumalallisen johdatuksen ja kuljemme Hänen teitänsä.

Olkoon meillä *se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,* joka *nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristinkuolemaan asti,* ks. Fil 2:5,8. Jeesus todistaa itse: *"Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."* Matt 11:29,30

Jos me olemme uudestisyntyneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet, niin me olemme Kristuksessa ja olemme sydämeltämme jo valmiiksi hiljaisia ja nöyriä. Puutteita ei olekaan tässä täydellisessä lahjassa, ongelma on siinä, että uskovat antavat niin helposti vanhan luomuksen tottumusten kuljettaa itseään aivan väärässä mielentilassa.

*

Ojentautukaamme sen tähden kuuliaisuudessa, Herralle antautuneina, Kristuksen hiljaiseen ja nöyrään mielenlaatuun.

Nöyryydessä me pidämme toista parempana kuin itseämme, ks. Fil 2:3. Mutta jokainen ylpeydessä vaeltava katsoo olevansa parempi kuin lähimmäinen. Silloin käy niin, että Jumalan Sanasta ei loppujen lopuksi kuullakaan juuri mitään, koska oma lihanmukainen mielikuva omasta ymmärryksestä ja paremmin kaiken tietämisestä – itsekorotuksen mielikuva – tehokkaasti estää kuulemasta, mitä Jumala kulloinkin tahtoo sielun parhaaksi.

Lukemattomat uskovat kautta kristillisyyden historian ovat olleet oman viisautensa lukon takana Jumalan Sanaa tutkiessaan ja selitystä kuunnellessaan. He eivät ole tulleet Jumalan opettamiksi Kristuksen mielenlaatuun. Kavahtakoon tilaansa jokainen, joka havaitsee itsessänsä tuommoista mieltä ja käytäntöä.

Pukeutukaamme *kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon". Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että Hän ajallansa teidät korottaisi,* 1 Piet 5:5,6. Ylpeän on turha odottaa taivaallista korotusta, joka merkitsee nöyrien oikeassa Jumalan pelossa tapahtuneen vaelluksen tulosten esille tulemista. Ylpeä odottaa jotain aivan muuta. Itsepetoksessaan hän luulee saavansa jotain sellaista, mitä Jumala ei anna kenellekään.

Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi, Jes 57:15. Korkeus ja Pyhyys rakastaa siis särjettyä ja nöyrää mieltä ja henkeä. Se ei ole sitä, mitä ihminen luonnostaan kuvittelee. Kun tosikilvoittelijat korotetaan, se merkitsee heidän Jumalan mielen mukaisen asenteensa ja kilvoituksensa julkistamista.

Sitä on korotus, esille nostamista: nämä ovat todellisia Jeesuksen seuraajia. Sille paikalle ei voida päästä muuten kuin uusina luomuksina oikeassa nöyryydessä uskollisesti vaeltaen.

Profeetta Jesaja on julistanut etukäteen nämä Herran Jeesuksen Kristuksen sanat: *Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta;* Jes 61:1,2 ja Luuk 4:18,19. Uskossa ja nöyryydessä vaeltaminen merkitsee vapautumista sielun kahleista, kaikesta siitä valheen ja pelon vankeudesta, minkä peruslankeemus on ihmissukuun lankeemuksen ihmisenä eli vanhana luomuksena tuottanut. Vanhan jättämien tottumusten voittamiseen ja uutena vakiintumiseen

Jos me olemme uudestisyntyneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet, niin me olemme Kristuksessa ja näin ollen sydämeltämme jo valmiiksi hiljaisia ja nöyriä. Puutteita ei olekaan tässä täydellisessä lahjassa, ongelma on siinä, että uskovat antavat niin helposti vanhan luomuksen tottumusten kuljettaa itseään aivan väärässä mielentilassa.

Korkeus ja Pyhyys rakastaa särjettyä ja nöyrää mieltä ja henkeä. Se ei ole sitä, mitä ihminen luonnostaan kuvittelee. Kun tosikilvoittelijat korotetaan, se merkitsee heidän Jumalan mielen mukaisen asenteensa ja kilvoituksensa julkistamista.

Uskossa ja nöyryydessä vaeltaminen merkitsee vapautumista sielun kahleista, kaikesta siitä valheen ja pelon vankeudesta, minkä peruslankeemus on ihmissukuun lankeemuksen ihmisenä eli vanhana luomuksena tuottanut.

Jumalan edessä ja yhteydessä nöyränä kilvoitteleva ja siunaantuva vapautuu vankeuden eri muodoista väjäämättä, Jumalan rakkauden voiman vaikutuksesta.

Jeesus Kristus jakaa omien, rakkaitten orjiensa kautta siunaustansa yli maailman, kaikkialle, missä nöyrrytään pelastukseen ja opetellaan pysymään pyhässä rakkaudessa ja uskollisuudessa Jumalan Hengen ja Sanan vaikutuksesta.

vaelluksen tasolla tähtää koko pyhityskilvoitus.

Jesajan 61. luku jatkuu: *... ja meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, panemaan Siionin murheellisten päähän – antamaan heille – juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan; ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammet", "Herran istutus", Hänen kirkkautensa ilmoitukseksi;* Jes 61:2,3. Jokainen tosi uskova kilvoittelija edistyy Jumalan armon voimasta vääjäämättä: uskossa, rakkaudessa ja totuudessa. Ylistys Jumalalle! Maailman yhäti pimetessä he saavat yhä enenevästi ja vakiintuvasti *iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan.*

Vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka. Mutta *jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä, mihin kompastuvat.* Snl 4:18,19

Jumalan edessä ja yhteydessä nöyränä kilvoitteleva ja siunaantuva vapautuu vankeuden eri muodoista vääjäämättä, Jumalan rakkauden voiman vaikutuksesta. Hänen kohdallaan toteutuu pienin askelin tämä sana: *"Irroita kahleet kaulastasi, sinä vangittu tytär Siion. Riemuitse ja iloitse, ihastu ja ratkea riemuun kaikesta sydämestäsi, tytär Jerusalem"*; ks. Jes 52:2; Sak 2:10; Sef 3:14. Sillä *näin sanoo Herra ... vangituille: "Käykää ulos!" ja pimeässä oleville: "Tulkaa esiin!"* Jes 49:8,9

Mutta ylpeyteensä jäävien vankeuteen kuuluvat ylpeyden lisäksi mm. röyhkeän epäuskoisuuden, itserakkauden ja itsevarmuuden vankeudet. Näissä pysyvä ei suostu nöyryyteen eikä siis voi vapautua. Hän pitää kiinni kahleistaan ymmärtämättä, minkälaista vahinkoa hän sielulleen tekee.

*

Hyvä ja vakaa on Herra; sen tähden Hän neuvoo syntiset tielle. *Hän johdattaa nöyriä oikein, Hän opettaa nöyrille tiensä. Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät Hänen liittonsa ja todistuksensa,* Ps 25:8-10.

Jeesuksella on tämä mieli, niin kuin profeetta Jesaja Häneen viitaten sanoo: *Hän tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille,* Jes 11:4.

Kaikki Jumalan tosi palvelijat toimittavat työtään Kristuksessa. He saavat Jeesuksen Kristuksen voimassa ja nimessä jakaa sitä siunausta, jonka Jeesus maailmaan toi. Jeesus Kristus jakaa omien, rakkaitten orjiensa kautta siunaustansa yli maailman, kaikkialle, missä nöyrrytään pelastukseen ja opetellaan pysymään pyhässä rakkaudessa ja uskollisuudessa Jumalan Hengen ja Sanan vaikutuksesta.

*

Sielun tervehtyminen hedelmän kantamiseen

"Jos minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi. Nyt minun silmäni ovat avoinna, ja minun korvani tarkkaavat rukouksia tässä paikassa", 2 Aik 7:14,15. Jumalan kaipaus olisi, että kaikkien Jeesukseen uskovien sielu olisi tervehtymässä. Mutta terveyteen edistyviä ovat vain ne, jotka ovat suostuneet nöyryydessä vaeltamaan ja muistavat sen arjessa. Heidän sielunsa ja elämänsä tervehtyy vaelluksen pyhittymisen kautta. Ja samalla pyhien suuri seurakunta osaltaan tervehtyy.

Jumala halajaa, että Jeesukseen uskovien sielu olisi tervehtymässä. Mutta terveyteen edistyviä ovat vain ne, jotka ovat suostuneet nöyryydessä vaeltamaan ja muistavat sen arjessa.

Danielin tapaan taivuttakaamme sydämemme ymmärrykseen. Sillä Jumala sanoi hänelle: *"Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluiksi"*, Dan 10:12. Näin käy jokaiselle totuudessa vaeltavalle, juuri sen tähden, että Jumala kuulee niitä, jotka Hänen tahtonsa mukaan ojentautuvat, ja Hän johdattaa heitä. Ja Hän kasvattaa heitä vahvistumaan uusina, Hän siunaa heitä kaikella siunauksella.

Muistakaamme: *Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan Sinun Sanaasi,* Ps 119:67. Ei ole yhtään Jeesuksen seuraajaa, jota ei Jumala olisi nöyryyttänyt tai jota Hän ei parhaillaan nöyryyttäisi. Sillä ylpeys on Jumalalle kauhistus, ja Hän perkaa vanhan tottumuksia Hänelle antautuneista nuhteellaan ja kurituksellaan.

Hyvä oli minulle, että minut nöyryytettiin, Ps 119:71. Se on paitsi hyvä myös välttämätöntä, sillä muuten emme pääse vanhan luomuksen tottumusten vankilasta pyhityksen askeliin.

Väärillä teillä oleville Sefanja kirjoittaa: *Menkää itseenne, kootkaa ajatuksenne ... Etsikää Herraa, kaikki maan nöyrät, te, jotka pidätte Hänen oikeutensa. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä; ehkä te saatte suojan Herran vihan päivänä,* Sef 2:1,3. Ne, jotka ovat Jeesuksessa vanhurskaiksi ja nöyriksi tehtyjä, kilvoitelkoot, että puhdistuisivat vaelluksellaan todelliseen hedelmänkantamiseen. Ja suojaan Herran vihan päivänä, joka pian ilmestyy.

Mooseksen 5. kirjassa Herra todistaa Israelin kansalle: *"Muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa nöyryyttääksensä sinua ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa Hänen käskyjänsä vai etkö.*

Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja Hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tunteneet ja jota eivät isäsikään tunteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee", 5 Moos 8:2,3.

Manna on esikuva Jeesuksesta: Kristus Jeesus itse on tuo taivaallinen leipä. *"Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niin kuin kirjoi-*

tettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'." Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

Niin he sanoivat Hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää". Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa." Joh 6:31-35

Jos me olemme Elämän leivälle kuuliaiset, niin me pääsemme taivaallisen ravinnon kautta ymmärtämään senkin, kuinka välttämätöntä on vaelluksen pyhityksessä kilvoitteleminen ja oikeassa asenteessa Herran edessä yhä vakituisemmin valvomaan oppiminen.

"Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niin kuin isä kasvattaa poikaansa. Vaella Hänen teitänsä ja pelkää Häntä", ks. 5 Moos 8:5,6. Oikeata Jumalan pelkoa on nähdä ja muistaa Hänet täydellisen rakastavana Isänä ja toisaalta lahjomattomana tuomarina, joka antaa uppiniskaisuuteen ja ylpeyteen jääville heidän tekojensa mukaan.

Uudessa liitossa meillä on yksinkertaiset ja selkeät käskyt: ilosanoman kuulemisen kautta Pyhän Hengen vaikutuksesta saatu usko Jeesukseen Kristukseen ja Pyhän Hengen osallisuudessa saatu rakkaus lähimmäisiin. Nämä ovat lahjaa. Mutta taivaallisten lahjojen tarkoitus on kantaa pyhityksen hedelmää; olisimmeko siis niin ajattelemattomia, että kieltäytyisimme Jumalan tahdon mukaisesta kilvoittelusta ja vaelluksen pyhittymisestä?

Kun siis Vanhassa liitossa sanotaan: pitäkää tarkoin kaikki käskyt, niin Uudessa se tarkoittaa: olkaa kuuliaiset, oppikaa Jeesuksesta, niin käsitätte, mikä on Jumalan tahto, että sen myös armon voimassa tekisitte.

Psalmeissa ja Jesajassa on useita kertoja tämä sana: *"Minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä"*, Jes 66:2. Oikeaan asennoitumiseen ei muuta tarvita kuin oikea nöyrtymys Herran eteen, niin että Herra saa särkeä uskovan lihallisen hengen: ylpeän, itsevarman, itserakkaan jne., lyhyesti ilmaisten: maailman hengen. Silloin uskova tulee vähitellen todella tuntemaan vanhan ihmisensä kelvottomuuden ja mahdottomuuden mihinkään hyvään. Ja toisaalta hän tulee tuntemaan Jumalan täyden mielisuosion siinä, että olemme saaneet Jeesuksessa täydellisen armahduksen uskon kautta ja samoin saaneet Elämän Hengen osallisuuden.

Mihin ylpeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyrän tykönä on viisaus, Snl 11:2. *Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa* – eli siis sekä uskovien asema Jeesuksessa Kristuksessa että heidän edistymisensä pyhityskilvoittelussa. – *Mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä*, 11:3.

Hurskasta kohtaan Sinä olet hurskas, nuhteetonta kohtaan nuhteeton; puhdasta kohtaan Sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja. Sillä Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät Sinä painat alas; Ps 18:26-28. *Sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan; Sinä alennat heidät.* 2 Sam 22:28

Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä? Miika 6:8. Jokainen, joka näin toimii, tulee tuntemaan mahdottomuutensa tehtävän kelvolliseen toteuttamiseen; hänestä tulee armon tarvitsija, niin kuin on tämän Sanan-kohdan tarkoituskin.

Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät Häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti, Ps 22:27.

Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää Häntä. Kunnioittakaa Häntä, ... peljätkää Häntä. ... Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa, jakeet 24,26.

Muistakaamme, että Jumalan asenne Jeesuksen Kristuksen, meidän Lunastajamme, voiton kautta meitä kohtaan on: Hän *on mielistynyt kansaansa, Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. Iloitkoot hurskaat, veisaten Hänen kunniaansa*, Ps 149:4,5. *Iloitkoon Israel tekijästänsä, Siionin lapset riemuitkoot Kuninkaastaan*, 149:2.

Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja

Uudessa liitossa meillä on yksinkertaiset ja selkeät käskyt: ilosanoman kuulemisen kautta Pyhän Hengen vaikutuksesta saatu usko Jeesukseen Kristukseen ja Pyhän Hengen osallisuudessa saatu rakkaus lähimmäisiin. Nämä ovat lahjaa. Mutta taivaallisten lahjojen tarkoitus on kantaa pyhityksen hedelmää.

. . . . . .

Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä? **Miika 6:8**

. . . . . .

Korostamme tähän aikaan Herran tahdon etsimistä pelolla ja vavistuksella, siinä rukouksessa, että jokainen näkisi myös Jumalan Kaikkivaltiaan suuruuden, pyhyyden ja järkähtämättömän oikeamielisyyden. Se, joka edes jossain määrin näin näkee, suhtautukoon tästedes kilvoitteluunsa vakavuudella, ettei enää antaisi armon päivien soljua ohi hedelmättömyydessä.

. . . . . .

Kun oikealla mielellä kilvoittelette, saatte olla levolliset, iloiset ja kiitolliset kaikissa tilanteissa. Ja se onkin *Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.* – Ja oikea rukous on asenteen puhtautta ja pyhyyttä Jumalan edessä.

siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli, Hepr 12:28,29.

Muistakaamme siis: *"Kirkkaus ja kunnia on* Jumalan kasvojen *edessä, väkevyys ja riemu Hänen asuinsijassaan. ... Antakaa Herralle Hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja ja tulkaa Hänen kasvojensa eteen, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa. Vaviskaa Hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. ... Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; ja sanottakoon pakanain seassa: 'Herra on Kuningas!'"* 1 Aik 16:27,29-31

*

Varoitus uppiniskaisuudesta

Ne, jotka uppiniskaisuudessa vaeltavat, joutuvat lopunajassa vavisten lähestymään Herraa. On parempi, että me oikealla tavalla vapisemme Jumalan pyhyyden edessä nyt kuin silloin suuressa pelossa. On parempi lähestyä Hänen hyvyyttänsä nyt kuin vasta viime hetkellä yrittää niin tehdä. *Tulkaa siis järkiinne, ... palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella,* Ps 2:10,11. *Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että Hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet Hänelle,* 2 Aik 16:9.

On ilmeistä, että se rakkaudellinen julistus, jota runsaasti olemme jakaneet näinä vuosikymmeninä, on joidenkin kohdalla tullut väärin vastaanotetuksi, vaikuttanut väärää huolettomuutta. Sen tähden korostamme nyt Herran tahdon etsimistä pelolla ja vavistuksella, siinä rukouksessa, että jokainen näkisi myös Jumalan Kaikkivaltiaan suuruuden, pyhyyden ja järkähtämättömän oikeamielisyyden. Se, joka edes jossain määrin näin näkee, suhtautukoon tästedes kilvoitteluunsa vakavuudella, ettei enää antaisi armon päivien soljua ohi hengen hedelmättömyydessä.

Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja Hänen nimensä on Pyhä, ja Hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka Häntä pelkäävät. Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; Hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. Nälkäiset Hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat Hän on lähettänyt tyhjinä pois, Luuk 1:49-51,53. *Herra on korkea, mutta katsoo alhaiseen, ja Hän tuntee ylpeän kaukaa,* Ps 138:6.

Muistakaamme Jeesuksen sana: *"Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?*

Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan – minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.

Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri", Luuk 6:46-49. – Ymmärtäväinen mies toimii, niin kuin vertauksen ensimmäinen osa osoitti; ks. myös Matt 7:24. Hän kaivaa syvään eli hän lähtee kukistamaan lihallisuutensa tottumukset, jotka pettävät häntä vihollisen vaikutuksesta ja eksyttävät yhä uudestaan pois raittiilta tieltä.

Herra Sebaot pitäkää pyhänä, Häntä te peljätkää ja kauhistukaa. Ja Hän on oleva pyhäkkö, Jes 8:13,14. Turvautukaamme totuudessa Herraan, Israelin Pyhään, ks. Jes 10:20.

*

Oikea rukous hiljaisuudessa

"Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu", Jer 31:9. Tässä on jo ensimmäinen suuri siunaus nöyryydessä kuuliaisuuteen lähteville, suuri lupaus: virvoitus annetaan, tie on tasainen, kompastuksia ei ole. *Katso; tämän ... olen löytänyt, että Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia;* Saarn 7:30. *Sillä Herran tiet ovat suorat: vanhurskaat niillä vaeltavat, mutta luopiot niillä kompastuvat;* Hoos 14: 10.

"Herra on lunastanut Jaakobin ja vapahtanut hänet häntä väkevämmän kädestä. Ja he tulevat ja riemuitsevat Siionin kukkulalla, tulevat virtanaan Herran hyvyyden tykö ... . Ja heidän sielunsa on oleva niin kuin runsaasti kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny. ... Minä muutan heidän surunsa riemuksi, annan heille lohdutuksen ja ilon heidän murheensa jälkeen", Jer 31:11-13.

Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä Häneltä tulee minun toiveni. Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä horju. Jumalassa on minun apuni ja kunniani. Minun väkevyyteni kallio, minun turvani on Jumala. Turvatkaa Häneen joka aika, te kansa; vuodattakaa Hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme, Ps 62:6-9.

Jumala, hiljaisuudessa kiitetään Sinua Siionissa, ja Sinulle täytetään lupaus. Sinä kuulet rukouksen, Ps 65:2,3. Jumala sallii meidän tulla ravituiksi Hänen huoneensa hyvyydellä, temppelinsä pyhyydellä. Ihmeellisillä teoilla Hän vastaa meille vanhurskaudessa, Hän, meidän autuutemme Jumala, ks. jakeet 5,6.

Hyvä on Herra Häntä odottaville, sille sielulle, joka Häntä etsii. Hyvä on hiljaisuudessa toivoa Herran apua, Vv 3:25,26.

Tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta, Ef 6:18. *Vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä voimassa,* 6:10.

Aina kun oikealla mielellä kilvoittelette, saatte olla levolliset, iloiset ja kiitolliset kaikissa tilanteissa. Ja se onkin *Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa,* ks. 1 Tess 5:18,16.

Oikea rukous on lakkaamatonta rukousta, ei kuitenkaan sanojen paljoutta, vaan asenteen puhtautta ja pyhyyttä Jumalan mielen mukaan.

Rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä, ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa; tämä tarkoittaa: pysyttäkää niin itsenne valvomisessa ja Jumalan rakkauden elävässä muistamisessa – *odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi,* Juuda 20,21.

Jumala halajaa, että me suostuisimme siihen koulutukseen, jos-

sa vangitaan jokainen ajatus kuuliaiseksi Kristukselle, ks. 2 Kor 10:5.

Älkäämme eksykö, älkäämme luopuko kesken matkan, ettei kävisi niin kuin galatalaisille: *Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?* Gal 5:7

Uskon kautta on omistettavissa tämä Paavalin sana: *Kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette* orjuutetut vanhurskauteen! (tark. käännös) Room 6:17,18

Jo pelkästään uskonveljien ja -sisarten taivaallisissa edistymisen vuoksi meidän itsekunkin tulee ojentautua todelliseen kilvoitukseen. Sillä Pietari kirjoittaa: *Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydämestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän Sanan kautta,* 1 Piet 1:22,23. Nöyrä, aralla tunnolla vaeltava ja muistavainen toteuttaa tätä kehotusta. – Ja *Jumalan rakkaus rakentaa.*

Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.

Ja yli tämän kaiken *pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side. Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.*

Runsaasti asukoon teissä Kristuksen Sana; (tark. käännös) Kol 3:12-16.

*

Sinä päivänä kuurot kuulevat Kirjan sanat, ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä. Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa, ja ihmiskunnan köyhät riemuitsevat Israelin Pyhässä (tark. käännös). Jes 29:18,19

Raamattutunti 4.9.2005

* * *

Uskovien suhtautumisesta kilvoitteluun

On monenlaisia uskovia:

1) semmoisia, jotka eivät tiedä tai välitä tietää kilvoittelemisen asioista mitään. He luottavat kelvottomien kristittyjen vakuutteluihin, että kaikki on selvää: mitään pyhityskilvoittelua ei tarvita. Mutta jos he tuossa asenteessa pysyvät, he jäävät hedelmättömiksi ja heidän uskovaisuutensa pettäväksi kuvitteluksi;

2) niitä, jotka kyllä tietävät vanhan ja uuden luomuksen eron, mutta ovat niin lujasti vanhanmukaisuudessa kiinni, sidoksissa maailmaan ja maailmallisuuteen perkeleen pettäminä, etteivät löydä ulospääsyä. He väsyvät myöskin siitä syystä, etteivät huomaa, että ainoa oikea reitti eteenpäin on nöyrtyä kerta toisensa jälkeen rukoilemaan Jumalalta valoa ilosanoman salaisuuksiin ja voimaa kilvoitukseensa. Sillä *teillä ei ole, sen tähden ettette ano,* Jaak 4:2;

3) mutta on myös kolmas joukko, ne, jotka ovat koko sydämestään antautuneet Jeesuksen askeliin. He joutuvat Herran koulussa todellisiin taisteluihin itseänsä eli vanhanmukaisuutensa vahvojakin tottumuksia vastaan. He ahdistuvat ajoittain ja saattavat joutua suorastaan epätoivoon, mutta he eivät hellitä, sillä sydämessään he luottavat mm. näihin rakastavan Isän olemusta ilmaiseviin Sanoihin: *"Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan."* Ps 91: 14,15

Minun sieluni riippuu Sinussa kiinni, Sinun oikea kätesi tukee minua.

Sillä Sinä olet minun apuni, ja Sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen. Ps 63:9,8

Jeesus sanoo: *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, Hän sen teille antaisi."* Joh 15:16

*

Uudessa testamentissa on runsaasti muitakin kohtia hedelmänkantamisesta ja hedelmättömyydestä:

Jeesus sanoo: *"Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään."* Matt 7:19,20

Äärimmäisen vakava sana; tämän pitäisi tietenkin havahduttaa kaikki kristityt tutkistelemaan, miten itsekukin voisi hedelmää kantaa, kun kerran näin lopullinen ja vakava seuraus on hedelmättömyydestä.

Kylväjävertauksessa Jeesus sanoo mm.:

"Mikä ... orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä." Luuk 8:14,15

Vilpitön ja hyvä sydän merkitsee, että uskoontulevan sisimmässä on Jumalan kipinä vastaanottamassa ilosanomaa syntien anteeksiantamuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Pelastuksen saaneet ovat Jumalan suurten tekojen tähden velvoitetut tosissansa kilvoittelemaan, ovathan he tulleet osallisiksi taivaallisista aarteista. Ei ole soveliasta, että suunnattomalla siunauksella siunatut jättäytyvät vanhanmukaisuuteensa saatanaa palvelemaan.

Tulee muistaa, että uskovat *ovat lunastetut turhasta vaelluksestaan Kristuksen kalliilla verellä,* ks. 1 Piet 1:18,19. Ei ole mitenkään hyväksyttävää, että uskoon tullut jatkaa *turhaa vaellustansa* edelleen aivan kuin ei mitään siunausta olisi saanutkaan. Apostoli kysyykin uskovilta: "Ettekö tiedä, että teissä on Pyhä Henki, *jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne",* ks. 1 Kor 6:19,20.

*

Jeesus sanoo: *"Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvä*

putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.

Joka (maailmanmukaista) *elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen* (uuden, Jumalan tahdon mukaisen elämänsä) *iankaikkiseen elämään."* Joh 12:24,25

Apostoli kirjoittaa: *Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.*

Sillä kun olimme lihassa, *niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista* kuoltuamme siinä, missä meitä pidettiin kiinni, *niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa;* tark. käännös, Room 7:4-6.

Jumala halajaa, että me olisimme puhtaat vaelluksessamme emmekä kenellekään loukkaukseksi, *täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.* Fil 1:11

*

Jeesus sanoo: *"Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.*

Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, Hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.

Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.

Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.

Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.

Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.

Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani.

Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn Hänen rakkaudessaan.

Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut.

Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä (p.o. elämänsä) *ystäväinsä edestä.*

Tosikilvoittelijat tietävät ja hyväksyvät, etteivät he voi edistyä ilman sisäisiä taisteluita ja ahdinkoja. Mutta koska heillä on uskollinen sydän, jonka kautta he yhä uudestaan nöyrtyvät Jumalan eteen apua saamaan, he saavat Häneltä voimaa yltä kyllin kaikkiin tilanteisiin. Ylistys Jumalalle!

Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä." Joh 15:1-14

*

Ohjeita tosissaan kilvoitteleville:

Kun olette tässä mielentilassa: "Minä alan todella väsyä tähän yrittämiseen, kun en moneen viikkoon ole onnistunut lepoon pääsemään!", syy epäonnistumiseen löytyy sanasta 'yrittäminen'.

Ei Jumala odota meiltä pitkittyvää yrittämistämme. Sillä se on omavanhurskautta ja aiheutta ja johtaa harmistuneeseen itsemoitteeseen: "kyllä minun pitäisi osata pysyä uudessa tilassa ja ainakin kyetä nopeasti palaamaan".

Joka siis 'yrittämällä' pyrkii taas levon saamaan, hänen kannattaa huomata, että hän onkin silloin lihallisuuden tilassa ja lihan keinoilla liikkeellä.

Kun siis Jumala ei kaipaa meidän kunnostautumistamme, mitä Hän sitten meiltä odottaa? – Tietenkin vain nöyrtymystä Hänen edessään lapsellisesti tunnustamaan: "Minä olen taas vajonnut vanhanmukaiseen tilaani, kun en tahtoisi olla näin surkea oppija! Anna, rakas Isä, anteeksi jälleen! Kiitos, että saan uskoa nytkin Poikasi Jeesuksen Kristuksen täydelliseen ansioon hyväkseni ja että saan luottaa Hänessä jälleen anteeksisaaneeni. Kiitos, että saan edelleen luottaa Sinun täydelliseen rakkauteesi."

Oikea paluu Jumalan lepoon on nöyrtyneelle ja anteeksisaaneelle ihanaa mahdollisuutta palata Jumalan perintölahjojen katselemiseen ja uudestaan käyttöönottamiseen. Tarpeellista on siis vain yksi teko: katseen kääntäminen pois itsestä ja valheen isän syytöksistä ja ahdistavasta tunnelmasta iankaikkiseen, virvoittavaan totuuteen.

Jokaisen kilvoittelijan tulisi opetella niin toimimaan, että Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen rakkauden olemus ja teot juurtuisivat sydämeen verrattoman suureksi aarteeksi. Silloin uskova olisi aina halukas taivaallisen perinnön toistuvaan tutkimiseen.

Jumalan perintöä tulee valvovan katsella jo senkin tähden, että hän näin hiljentyy sielussaan osoittamaan Jumalalle kunnioitustaan ja kiitollisuuttaan. Todellakin; vasta toissijainen syy olkoon oman, paremman hengellisen tilan tavoittelu.

Sano siis itsellesi: "Minulla on suloinen oikeus hiljentyä katselemaan Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ihanuutta ja täydellisen pelastuksen osallisuuttani koska vain, kunhan nöyrryn Hänen rakkautensa ja armollisuutensa edessä ja puhdistan tuntoni Jeesuksen ansion varassa."

Tosikilvoittelijat tietävät ja hyväksyvät, etteivät he voi edistyä ilman sisäisiä taisteluita ja ahdinkoja. Mutta koska heillä on uskollinen sydän, jonka kautta he yhä uudestaan nöyrtyvät Jumalan eteen apua saamaan, he saavat Häneltä voimaa yltä kyllin kaikkiin tilanteisiin. Ylistys Jumalalle!

Raamattutunti 2.3.2008

* * *

Jumala viihtyy meissä!

Sillä päätöksellään, että Jumala rakkaudessaan valmisti Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta meille lopullisen ja täydellisen pelastuksen synneistä ja kadotustuomiosta, Jumala tuli pysyvästi onnelliseksi meistä! Sen tähden olemme myös todistaneet, että pelastus on niin täydellinen, että Kaikkivaltias viihtyy meissä Pyhän Henkensä kautta.

Niin vahva ja horjumaton on Jeesuksen sovitusansio ja voitto! Profeetta Sefanja todistaa: *Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, Sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, Hän on ääneti, sillä Hän rakastaa sinua, Hän sinusta riemulla riemuitsee;* Sef 3:17. Herra on ääneti, koska Hän rakastaa Jeesuksen kautta kaikkia omiansa. Hän on ääneti, koska kaikki on jo valmista.

Herra sanoo: *Minä ... riemuitsen kansastani;* Jes 62:19. *Minä teen heidän kanssansa iankaikkisen liiton, niin etten käänny heistä pois, vaan teen heille hyvää; ja minä annan pelkoni heidän sydämiinsä, niin etteivät he minusta luovu. Ja minä iloitsen heistä, siitä että teen heille hyvää ... uskollisesti, kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustani;* Jer 32:41.

Mikään meidän kurjuuden tilamme ei voi koskaan horjuttaa rakastavan Isän sydäntä meitä kohtaan, koska Hän sai meistä Jeesuksessa täyden lunastusmaksun. Jeesus todistaa tästä sielua sydämen pohjasta lohduttavilla ja rohkaisevilla sanoilla: *"He eivät ikinä huku!"* Joh 10:38. Ja apostoli Paavali vahvistaa tämän suloisen tosiasian: *Mikään ei voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa!* ks. Room 8: 38,39

Jumala ei jättänyt pelastussuunnitelmaansa ja sen Jeesuksen kautta tapahtuneeseen täyttymykseen yhtään heikkoa kohtaa, mihin saatana todella voisi tarttua meitä vastaan. Kaikki on täydellisen suojattua ja valmista, tallella perille saakka meidän, pelastettujen, hyväksi!

Suostukaamme sydämestämme kilvoittelemaan Jumalan edessä, että käsittäisimme pelastuksen ihanuuden aina vain syvällisemmin. Antautukaamme kokosydämisyyteen, silloin se meille toteutuu.

Raamattutunti 21.10.2007

* * *

Jumalan perintöä tulee valvovan katsella jo senkin tähden, että hän näin hiljentyy sielussaan osoittamaan Jumalalle kunnioitustaan ja kiitollisuuttaan. Todellakin; vasta toissijainen syy olkoon oman, paremman hengellisen tilan tavoittelu. Uskovalla on suloinen oikeus hiljentyä katselemaan Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ihanuutta.

. . . . . .

Kun syntinen Jumalan päätöksellä havahdutetaan hereille ja uskoon, kuulee hän ihmeellisen sanoman: "Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi! Jeesuksen Kristuksen uhrautuminen pesee sinut täydellisesti puhtaaksi. Hän on sinulle tästä lähtien avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.
Syntiä ei lueta sinulle enää kadotustuomioksi, sillä nyt et enää ole lain alla, vaan armon alla."

. . . . . .

Vain jumalallinen, rakkauden vaikuttama ja täydellinen viisaus voi tehdä tämän: nöyrtyville lahjoitetaan iankaikkinen, käytännön elämässä ja vaelluksessa vaikuttava lisääntyvä ilo, lepo ja kiitollisuus kaikkia vaiheita varten!

Uskon levon kautta

Kysymyksiä ja vastauksia:

– Miten voi uskova vaeltaa syntiä tekemättä? – Siten, että hän muistaa levätä onnellisena Jeesuksen Kristuksen tallellaolevassa ja riittävässä ansiossa ja Isän Jumalan alituisessa mielisuosiossa!

– Miten voi uskova tulla vakaaksi muistajaksi? – Siten, että hän pääsee käsittämään Isän Jumalan rakkauden horjumattomuuden. Isä katselee meitä aina Kristuksen voiton tähden täydellisinä.

– Miten voi uskova päästä eroon siitä väärästä käsityksestä, että kilvoittelu on raskasta velvollisuuden suorittamista? – Siten, että hän pääsee onnellisena ymmärtämään, että koko taivaallinen siunaus on jo täydellisenä hänen yllänsä käyttöönottoa varten: koko taivaallinen perintö on jo lahjoitettu hänen siunaantumisekseen.

– Miten voi uskova päästä eroon sitkeästä omavanhurskauden taipumuksestaan? – Siten, että hän ymmärtää, ettei se tie vie eteenpäin; se ei voikaan viedä. Edistyminen on taivaallisen perinnön ihanuuden tutkistelua yhä suuremmassa pelottomuudessa Jumalan rakkaudessa vahvistumisen kautta: *pelkoa ei rakkaudessa ole,* 1 Joh 4:18. Uskova on Isän Jumalan täysin hyväksymä; mikään oma kunnostautuminen ei pelastuksen täydellisyyteen voi mitään lisätä. Kun uskova pääsee tämän sisimmässään ja käytännön vaelluksessaan käsittämään ja omistamaan, millekään omavanhurskaalle pyrkimykselle ei jää enää sijaa.

*

Kiitos Jumalalle! Jumala lähetti ihmisen pelastumista varten siis täydellisen armon tien. Ihmisen nöyrtymykseksi annettu lain tie sen sijaan edellyttää tuota kunnostautumista. Mutta ihmisen heikkouden tähden ei lain kautta voi kukaan ihminen pelastua eikä hänen vaelluksensa pyhittyä; lain kautta tulee sovitusta kaipaavalle synnintunto pelastuksesta osalliseksi pääsemisen edellä.

Huomaa monen uskovan kilvoituksen merkillisyys: vaikka kunnostautumista ei edellytetä ennen uskoontuloakaan, kuinka he sitten niin sitkeästi yrittävät tulla kelpuu-

tetuiksi jälkikäteen? – Juuri omavanhurskauden tähden, joka harjaantumattomia sitkeästi vaivaa. Vanhanmukaisuus kun on sitkeä yrittäjä, kun sille päälle sattuu, saadakseen sielun kasvamaan "kristityksi" sielullisuuden voimin.

Tiedämme, että uskoontullut on parhaimmassakin tapauksessa pitkään ja surkeasti luonnollisen reagointitavan vanki, sillä *luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti;* 1 Kor 2:14. – Luonnollinen ihminen, uskon kautta kirottuna tapettu vanha luomus, ilmenee todellisen kaltaisina tottumuksina uskovassa.

*

Kun syntinen Jumalan päätöksellä havahdutetaan hereille ja uskoon, kuulee hän ihmeellisen sanoman: "Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi! Jeesuksen Kristuksen uhrautuminen pesee sinut täydellisesti puhtaaksi. Hän on sinulle tästä lähtien avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan. Syntiä ei lueta sinulle enää kadotustuomioksi, vaan nuhteeksi ja tarpeen mukaan kurituksekseksi, sillä nyt et enää ole lain alla, vaan armon alla."

Jumala lahjoittaa tällä ilmoituksellaan uskon syntisen sydämeen ja lähettää hänen sisimpäänsä Pyhän Hengen osallisuuden uskon kautta. Pyhän Hengen opastamana ilosanoman ihanat salaisuudet lähtevät aukeamaan suoraan Sanasta ja Jeesuksen seuraajien todistusten kautta.

Kun lankeat, sinun tulee tietenkin tuomita syntisi ja pyytää anteeksi. Mutta kun Jeesukseen turvaten uskot täydelliseen anteeksiantamukseen, huomaa tämä: älä viivyttele saatanan ja lihallisuutesi syytöksissä, vaan siirry viivyttelemättä Jumalan kanssa asia sopimaan. Sillä pelastus Jeesuksessa on täydellinen ja Jumalan mielisuosio Hänen kauttaan on täydellinen, rikkumaton ja horjumaton! Mutta tämäkin on jälleen sanottu sydämestänsä kilvoitteleville, ei niille keinottelijoille, jotka katsovat Kristuksen vapauden vapaudeksi syntiin, ks. Gal 5:1,13.

Kun opettelet Sanaan juurtuen viivyttelemättä siirtymään – vastoin vielä vaikuttavaa omavanhurskauttasi – suoraan tuon iki-ihanan totuuden varassa Jumalan onneen eli lepoon, iloon ja kiitollisuuteen Kristuksessa, pääset vähitellen paljosta hedelmättömyyden ajasta eroon! Sillä kaikkinainen vanhanmukaisuuteesi katsominen ja perkeleen kuiskauksiin kiinnijääminen hidastaa edistymistäsi ja ilahduttaa vihollista. Mitä nopeammin opit pudottuasi palaamaan taivaalliseen asemaasi – jossa kylläkin jo, Jumalan kiitos, todellisuudessa aina olet rakastavan Isän suunnasta katsoen! – sitä suuremmin kunnioitat Jumalan pohjatonta viisautta Hänen rakkaudessaan sieluasi ja sen hyvinvointia kohtaan!

Vain jumalallinen, rakkauden vaikuttama ja täydellinen viisaus voi tehdä tämän: nöyrtyville lahjoitetaan iankaikkinen, käytännön elämässä ja vaelluksessa vaikuttava lisääntyvä ilo, lepo ja kiitollisuus kaikkia vaiheita varten!

Kuten edellä totesimme, muutamat jumalattomat epäilemättä arvelevat tämmöisen opin olevan lupa synnissä jatkamiseen. He eivät käsitä, että semmoinen tulkinta vie heidät vain kahleiden kiristymiseen.

Mutta tosissaan kilvoittelevat saavat Jumalan pohjattoman rakkauden ja viisauden todistuksesta runsaan siunauksen Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Vapahtajassamme, Herrassamme ja Kuninkaassamme, joka tulee pian takaisin! – Amen, tule, Herra Jeesus!

Raamattutunti 19.8.2007

* * *

Katse siis pelastuksen ihanuuteen!

Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus kaikella lempeydellään, uskollisuudellaan ja rakkaudellaan kaipaavat sinua viivyttelemättä palaamaan ahdistuksistasi ja peloistasi totuuden näkemiseen jälleen eli pelastuksen kirkkaaseen näkemiseen! Ja samalla myös Jumalan täydellisen mielisuosion muistamiseen, mielisuosion, jossa sinua ei lainkaan punnita eikä tuomita lailla vaan sinuun suhtaudutaan iankaikkisella armolla; ja armoa on kurituskin. Muista, että Jumala on kaiken aikaa läsnä, sillä Hän asuu sinussa, koska Hän on täysin tyytyväinen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ansioon sinun hyväksesi!

* * *

Eräs mahdollisuus tehdä Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus onnellisiksi!

Apostoli Paavali kirjoittaa:

Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella. Fil 1:8

Kun apostoli, joka on ihminen, uskova ihminen, näin sydämellisesti ikävöitsee nähdä uskonveljiään ja -sisariaan, kuinka ei olisi tätä sydämellisyyttä ja rakkautta Isällä Jumalalla ja Herralla Jeesuksella Kristuksella ylenpalttisesti meitä kohtaan, jotka uskomme ja olemme vihkiytyneet Jumalan tahtoa etsimään ja tekemään!

Sillä tosiasia on, että Jumala, meidän Isämme, sydämellisessä rakkaudessaan meitä kohtaan, ikävöitsee nähdä meidät kaikki vakiintuvasti onnellisina edessään!

Ja niin myös meidän Herramme ja Veljemme Jeesus Kristus, sydämellisessä rakkaudessaan meitä kohtaan, ikävöitsee nähdä meidät kaikki vakiintuvasti onnellisina edessään!

*

Milloin siis huomaat olevasi ahdistunut, pelokas tai epävarma asemastasi Herran edessä, eihän sinun tarvitse kuin pyytää tietoiset synnit anteeksi! Silloin saat rohkeasti uskoa olevasi täysin puhdas Jeesuksen uhrautumisen ansiossa! Jos on epäselviä asioita, saat unohtaa ne Jumalan huomaan! Kaikki huolet ja murheet sinun tulee suostua jättämään Herran harteille, niin kuin Isän armollinen rakkaus rohkaisee ja Sana selvästi kehottaa!

Näin Sinä uskon kautta saat olla täysin huoleton!

Olen käyttänyt sielunhoitokeskusteluissa tästä seuraavaa kuvausta: Katsele tilaasi uudessa sellaisena kuin on pienellä tytöllä tai pojalla, joka lämpöisenä ja kirkkaana suviaamuna kirmaa kukkaiskartanolle riemuissaan hyppelemään niin kuin Daavid kiitollisena ja onnellisena Jumalan edessä.

Isä Jumala ja Herra Jeesus katselevat sinun iloasi ja onneasi – onnellisina!

Raamattutunti 9.3.2008

* * *

Synnin vallan kukistumisesta

Olen kuullut ihmisten sanovan: "Jokaisen on kannettava omat syntinsä." – Onhan se uljasta ja itsevarmaa puhetta. Mutta suoraan vihollisen vaikuttamaa.

Mikä onkaan totuus? – Jokainen, joka varautuu itse kantamaan syntinsä yli maailmassa elämisensä rajan, joutuu toisella puolella kauhuksensa toteamaan, että rajalla osat vaihtuvat. Joka tuo synnit rajalle, sille käy niin, että synnit ottavatkin hänet ja kantavat kadotukseen.

Näin ehdottoman välttämätöntä on kristillisen julistuksen keskellä päästä elossaolonsa aikana synneistänsä eroon! Sillä synnit pettävät sinut ratkaisevalla hetkellä. Syntejä ei siis pidä ottaa kavereikseen, vaan pyrittävä niistä eroon hinnalla millä hyvänsä elämän aikana. Viivyttely tässä suhteessa on äärimmäisen vakavaa: eihän yksikään tiedä lähtönsä hetkeä.

*

Syntien anteeksiantoon päästään vain uskon kautta yhden, Välimiehen Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän, ihminen ja Jumalan Poika, maksoi viattomalla kärsimisellään, verenvuodatuksellaan ja ristinkuolemallaan kaikkien anteeksiantoa anovien syntivelan. On siis nöyrryttävä pyytämään Hänet välttämättömäksi avukseen!

Jumalan Sanasta tämän tiedämme: että siis synneistä ja niiden rangaistuksesta päästään vain uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. *"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman"*; Apt 4:12. *Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta.* Apt 10:43

Anteeksiantamuksen vastaanottaneille avautuu ihana tie Jeesuksen askelissa! *Jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden.* Room 8:10

*

Jos joku haluaisi tuomita uudestisyntyneen uskovaisen kadotustuomioon syylliseksi lain kautta, hän ei löytäisi ketä syyttää, koska Jumala on omalla päätöksellään hävittänyt syytettävän. Syylliseksi epäilty nimittäin sanoo: *Kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin;* Room 7:9,10. – Mutta kuollut on lain tavoittamattomissa.

Syyllinen, meidän vanha luomuksemme, meidän "minä-itsemme", on kaikkien Jumalan omien osalta kirottuna vihollisen luomuksena tapettu jo Jeesuksen kanssa ristillä 2000 vuotta sitten.

Tämän kautta armon-alaisille ei myöskään lueta vanhan luomuksen tottumusten tuottamaa lankeemusta ja syyllisyyttä iankaikkiseksi kuolemaksi.

> ***Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.***
>
> **Room 6:12,13**

Mutta tämä koskee tietenkin vain Jumalan tykö tulleita, armahdettuja uskovia. Kaikkia muita käskyjen laki edelleen ahdistaa mielenmuutokseen suhteessa Jumalaan ja Jeesukseen. Joka lakiin turvaa, huomatkoon, että laki vaatii ihmistä täydellisesti täyttämään lain vaatimukset, sillä vähempi ei kelpaa.

On omavanhurskaita, jotka sitkeästi riippuvat siinä käsityksessä, että he riittävässä määrin täyttävät käskyjen lain. He vaeltavat epärehellisyydessä itsensä suhteen. On myös ylpeitä ja itserakkaita, jotka kieltäytyvät kuuntelemasta armonsanomaa Jumalasta ja Jeesuksesta. Hekin jäävät vaille Jumalan sydämellistä rakkautta, vaille Jeesuksen alttiin sijaiskärsimyksen ansiota ja vaille pelastusta – elleivät ajoissa nöyrry.

*

Synnintekemisen ennallaan jatkumisesta uskoontulon jälkeen päästään vain Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen täydellisen armon ja rakkaudellisen olemuksen yhä paremman tuntemisen kautta. Meidän tulee vahvasti tietää ja uskoa ja kirkkaasti muistaa, että *vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.* Room 6:6,7

Mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Room 4:15; 5:13

Sen tähden jo Vanhassa testamentissa todistetaan: *"Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt." "Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä."* Room 4:7,8; Ps 32:1,2

Syntiä ei mitata kadotustuomioksi, koska armon-alaiset on nostettu lain alta pois! Niinpä *synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla.* Room 6:14

Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. Gal 5:13

Niin tekin (uskossa) nähkää *itsenne synnille* kuolleiksi, *mutta Jumalalle* eläviksi *Kristuksessa Jeesuksessa.* tark. käännös, Room 6:11

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Room 6:12,13

*

Laki ei voinut saada aikaan onnistunutta vaellusta vanhan luomuksemme oleellisimman ominaisuuden tähden, so. Jumalan vihollisuuden eli synnin ruumiin perkeleellisyyden tähden ja heikkouden tähden; ja vie-

lä: Jumalan voiman puuttumisen tähden.

Mutta ylistys Jumalalle! Voima on Jumalan mielisuosion osallisuudessa ja tämän ihanan totuuden yhä vahvemmassa käsittämisessä, uskomisessa ja omistamisessa.

*

Voiko Jumala asua meissä, jos me olemme syntisiä samalla tavalla kuin ennen uskoontuloa? Ei voi. Niinpä Jumala lukeekin meidän syntisyytemme synnittömyydeksi katsomalla aina kiinteästi Kristukseen meissä, uuteen luomukseemme, ei lainkaan kuolleeseen vanhaan eikä sen tottumuksista syntyviin synteihin.

Onko vanha luomus meissä elossa, vaikka Isä Jumala itse asuu meissä? Ei voi olla elossa, sillä Jumala ei asu perkeleen luomuksen kanssa samassa savimajassa.

Tästäkin syystä uskovien vanha luomus kirottuna tapettiin parituhatta vuotta sitten, että Isä voisi asua lastensa sisimmässä – puhdistetussa ja pyhitetyssä savimajassa. Ja asua heti Hänen omiensa uskoontulon jälkeen, Pyhän Hengen saamisesta alkaen, ei esim. vasta kymmenien vuosien pyhityskilvoituksen jälkeen.

Näin käsittäen ei ole vaikeata uskoa vanhan kerta kaikkiaan jo muinoin kuolleen. Niinpä me siis olemme siitä vapaat!

Mutta vanhan jättämät tottumukset kiusaavat meitä ja ahdistavat pyhään kilvoitukseen.

*

Ylistys Jumalalle! Armon voimaan ja voimassa kilvoitellen meissä kukistuu synnin voima, joka lain vaikuttamassa pelossa säilyy.

Jeesus on tullut tekemään tyhjiksi perkeleen teot; ks. 1 Joh 3:8. Kun me Jeesusta ehyellä sydämellä seuraamme, Hänen yhä lisääntyvä käytännön tason valtansa ohjaa meitä eteenpäin vaelluksen pyhityksessä.

Pelkoa ei (Jeesuksen kautta ilmestyneessä Jumalan) *rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon.* 1 Joh 4:18

"Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" "Amen." Ilm 5:13,14

Raamattutunti 3.2.2008

* * *

Heikkouden siunaus

Moni uskovakin voi edelleen ihmetellä, miksi pitäisi tulla tuntemaan oma pahuutensa, mitä hyötyä siitä on.

Siitä on uskossa kilvoittelemiseen paljon, ratkaisevaa hyötyä.

Sillä niin kauan kuin uskova ei riittävästi tiedosta vanhanmukaisuuttaan, hän luottaa itseensä jokaisessa tilanteessa, jossa pitäisi korjata kurssia. Epäonnistuminen ei ole pelkästään siinä, ettei käännykään pois synnistä, vaan myös jo siinä, että ryhdistäytyy edelleen vuosikausiksi tai vuosikymmeniksi omin kuvitelluin voimin ja kyvyin 'riittäviin' korjaustoimiin.

Aina kun huomaat olevasi vanhan askelissa, riennä armon lepoon, iloon, kiitollisuuteen jälleen, puhtauteen, vanhurskauteen ja pyhyyteen jälleen. Se on: uuden luomuksen valtaan, niin Kristus Jeesus ohjaa ja neuvoo sinua taas erityisellä selkeydellä, niin ettet uuden vallassa pysyessäsi eksy harhaan missään asiassa!

Joka sen sijaan jo tuntee vanhanmukaisuutensa kelvottomuuden ja voimattomuuden mihinkään hengelliseen sisimmän rakentamiseen, se lapsen lailla rientäen palaa Jumalan rauhaan ja iloon saadakseen yhä uudestaan valoa, ohjausta ja voimaa kurssin korjaukseen.

Ei myöskään pidä pysähtyä siihen, että harmistumme tarpeettomassa määrin itseemme ja jäämme siihen tilaan. Meidän tulee harmistua kohtuullisesti, vain sitä silmällä pitäen, että ymmärrämme taas kiiruhtaa suoraan Isältä lepoa ja neuvoa saamaan. Meidän tulee siis uskossa sysätä vanhanmukainen itsemme kokonaan syrjään kaikkine itsesyytöksineen, epävarmuuksineen ja epäuskoineen, ja paeta Isän laupeutta katselemaan.

Tässä puhumme tietenkin sielusta vanhan luomuksen tottumusten vankina, johon tilaan varsinkin vaelluksemme alkuaikoina takaisin lipsahdetaan ennen kuin huomaammekaan. Sitä helpommin, mitä hennommin vielä vanhan ja uuden käsitämme ja toisistaan erotamme.

Tuomitse siis pahat tekosi, pyydä Jumalalta (ja ihmisiltä, jos tarpeen) anteeksi, ja riennä Jumalan huomaan jälleen, sinne, missä koko ajan tosin olet ollutkin Jumalan suunnasta katsoen, mutta eksyksissä omasta suunnastasi ja kokemuksestasi katsoen.

*

Jos mieleesi tulee pyytää Jumalalta korjausta tähän tai tuohon käyttäytymisesi vanhanmukaiseen piirteeseen, huomaa, ettei Jumala halua tehdä paikkaustyötä sinussa, vaan on lahjoittanut sielullesi, sen uudessa tilassa, kuninkaallisen oikeuden korjata kokonaisvaltaisella tavalla itse käyttäytymisesi.

Mikä voisi olla semmoinen reitti? – Se jatkuvasti alleviivaamamme tie: aina kun huomaat olevasi vanhan askelissa, riennä armon lepoon, iloon, kiitollisuuteen jälleen, puhtauteen, vanhurskauteen ja pyhyyteen jälleen. Se on: uuden luomuksen valtaan, niin Kristus Jeesus ohjaa ja neuvoo sinua taas erityisellä selkeydellä, niin ettet uuden vallassa pysyessäsi eksy harhaan missään asiassa!

Opi palaamaan uuteen sumeilematta ja viivyttelemättä! Älä kuuntele epäuskoisen sydämesi ja vihollisen neuvoja, vaan murtaudu kuviteltujen vaikkakin todellisentuntuisten esteittesi läpi niin kuin sankari! Riennä lepoon, riennä lepoon!

Sillä vain siellä on armonvoima käytössäsi, vain siellä et tuhlaa armonaikaasi! Raamattutunti 3.2.2008

* * *

Pyhityskilvoittelu on sinun pyhä velvollisuutesi ja ihana oikeutesi. Vaikka et tässä ajassa ehdikään täyteen synnittömyyteen, on kuitenkin suuri ero niillä, jotka uskollisesti kilvoittelevat verrattuna niihin, jotka eivät Sanaa tottele.

* * *

Pyhityskilvoitukseen antautumisen välttämättömyys

Kuinka sovelletaan vaellukseen tietoa vanhasta ja uudesta luomuksesta?

Kaikki se kristillisyys, missä ei hyväksytä pyhityskilvoitusta, toimii lihallisuutensa vallassa. Se merkitsee käytännössä sitä, että liha päättää, miten Jumalan Sana ja tahto käsitetään ja missä määrin. Ja missä muodossa sitä – jos lainkaan – totellaan.

On selvää, ettei pyhityskilvoitus onnistukaan lihalle, so. sielullisuudessansa olevalle ihmiselle. Jos hän sitä yrittää, hän väsyy vääjäämättä pian ja alkaa julistaa kaikkialle, ettei mitään tässä ajassa olevaa vaelluksen pyhitystä ole olemassakaan ja että uusi luomus on taruolento, niin kuin eräskin jumaluusoppinut omiin mahdollisuuksiinsa petyttyään julisti.

Mutta ne sielut, jotka ovat Jumalansa edessä tosissaan, saavat Pyhässä Hengessä Sanasta ymmärryksen tähänkin oleellisen tärkeään asiaan. Ylistys Jumalalle!

Meidän, jotka Jumalan armon kautta tämän käsitämme tai joiden jo tulisi käsittää, tärkeimpänä tehtävänä on perehtyä Jumalan tahdon tutkimiseen, että meille vähitellen kirkastuisi pyhittyvän vaelluksen edellytykset kohta kohdalta.

Tämä puolestaan edellyttää Sanan opetuksiin syventymistä rukoillen. Kilvoittelijalla tulee olla se mieli, että hän sydämestään halajaa tulla tuntemaan Jumalan tahdon yhä tarkemmin voidakseen edistyä kaikessa vaelluksen puhdistumisessa ja pyhittymisessä. Jolla tämä mieli on, se löytää Jumalan tahdon, mutta jolla sitä ainakaan vielä ei ole, sille eivät kirkkaimmatkaan Sanan selitykset ole miksikään avuksi, vaan ne jäävät liian vaikeiksi käsittää tai muka-selviksi ja samalla voimattomiksi.

*

Katsokaamme kertaukseksi eri Sanan-kohtien avulla, mikä onkaan vanhan ja uuden ero. Roomalaiskirjeessähän tätä asiaa käsitellään monipuolisen tyhjentävästi.

Meidän vanha ihmisemme on Kristuksen kanssa *ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä,* Room 6:6,7.

Että synnin ruumis kukistettaisiin. Tällä ei ole mitään tekemistä meidän ruumiimme kanssa, joka on vain koneisto, sielun ja Hengen käyttöön tarkoitettu ja asetettu. Tässä tarkoitetaan vanhaa luomusta meissä. Sanan-kohta tarkoittaa siis: Että vanhan luomuksen jättämät tottumukset meistä uskovista hävitettäisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi.

Uskovaisen tehtävä on siis pyrkiä siihen, ettei hän enää vaeltaisi vanhan luomuksen, so. lihallisuutensa, sielullisuutensa, maailmallisuutensa, uskonnollisuutensa mukaan, vaan että tämä synnin ruumis, meidän lankeemuksemme olento, sielun saastumus, hävitettäisiin sen autuaallisen Jumalan-teon kautta, että Hän Kristuksen Jeesuksen ansiossa otti meidät omaltatunnoltamme puhdistettuina tykönsä ja mielisuosioonsa, ja että me tästä rohkaistuneina eläisimme onnellisina Hänen edessään ja yhteydessään ja harrastaisimme vaelluksemme puhdistumista yhä tarkemmin saamamme lahjan arvoiseksi.

Olemme paljon puhuneet ja kirjoittaneet vanhasta ja uudesta luomuksesta vuosikymmenien mittaan. Kun ei nyt vain kuitenkin monille lukijoille – vastahakoisuuden tähden – olisi jäänyt teoriaksi, mitä tällä todella tarkoitetaan.

Uskovalla on jatkuva, kärsivällisyyttä edellyttävä tehtävä kilvoitella niin, että uuden luomuksen mukaisuus eli Kristuksen esimerkin mukaisuus saisi hänessä enemmän ja enemmän valtaa. Ja että vanhan luomuksen mukaisuus eli perkeleellisyyden mukaisuus kukistuisi kukistumistaan.

Jeesus on tullut tekemään tyhjiksi perkeleen teot. Mutta jos me emme anna sen kohdallamme tapahtua, niin meissä ei ole mitään vaelluksen pyhitystä, vaikka juuri sen pitäisi olla meidän tavoitteenamme, koska muuten jäämme hedelmättömiksi.

Sillä Sana todistaa selvästi: *teidän hedelmänne on pyhitys,* Room 6:22, juuri vaelluksen pyhitys. Jeesus sanoo: *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, Hän sen teille antaisi."* Joh 15:16. – Huomaa erityisesti myös jakeen loppu, joka tarkoittaa: pysyvän hedelmän kantamisen anominen on uskovan oleellisimpia, tärkeimpiä rukouksia, sillä se on kaiken edistymisen eli uuden luomuksen vallassa vahvistumisen edellytys.

Uskossa olemme saaneet sydämen puhdistuksen, vanhurskautuksen ja pyhityksen sielullemme myös siinä merkityksessä, että Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus voivat Pyhän Hengen kautta asua meidän sisimmässämme. Ilman uskoa Jeesukseen ja syntien anteeksisaamiseen Hänessä ja Hänen kauttansa ei olisi mitenkään mahdollista Jumalan meissä asua.

Uusi luomus on täydellinen, niin kuin Kristus on täydellinen. Uusi luomus on *Kristus meissä, kirkkauden toivo,* Kol 1:27. Mutta hedelmän kasvaminen on vaelluksen pyhittymistä. Ja jos me emme tähän antaudu, niin emmehän me vielä silloin ymmärrä ollenkaan Jumalan aivoituksia, kun Hän halajaa kasvattaa pelastususkon ja Pyhän Hengen osallisuuden kautta meistä hyödyllisiä, kaikin puolin Jumalan ja ihmisten edessä kelvollisesti vaeltavia ihmisiä.

Jos uskovassa ei lähde hedelmää syntymään, niin eikö se silloin ole sen merkki, että hän ei ole oikealla tavalla käsittänyt sitä perustietoakaan, joka on usko ynnä tottelemineen. Usko uskoontulon jälkeen on Jumalan tahdon tottelemista niin kuin se Sanassa on kirkkaasti ilmaistuna.

Kilvoittelijalla tulee olla se mieli, että hän sydämestään halajaa tulla tuntemaan Jumalan tahdon yhä tarkemmin voidakseen edistyä kaikessa vaelluksen puhdistumisessa ja pyhittymisessä.
Jolla tämä mieli on, se löytää Jumalan tahdon, mutta jolla sitä ei ainakaan vielä ole, se ei pääse edistymään.

. . . . . .

Hedelmän kasvaminen on vaelluksen pyhittymistä.
Ja jos me emme tähän antaudu, niin emmehän me vielä silloin ymmärrä ollenkaan Jumalan aivoituksia, kun Hän halajaa kasvattaa pelastususkon ja Pyhän Hengen osallisuuden kautta meistä hyödyllisiä, kaikin puolin Jumalan ja ihmisten edessä kelvollisesti vaeltavia ihmisiä.

. . . . . .

Ei kristinusko ole mikään tyhjä uskonto, vaan se on täynnä Jumalan voimaa uskovan lujittumiseksi Hänen armonsa ja mielisuosionsa omistamiseen.

. . . . . .

Uskonpuhdistus jäi aikanaan pahasti kesken. Korotettiin tosin "pelastuminen yksin uskosta" oikeaan arvoonsa, mutta ei nähty mahdollisuuksia eikä velvollisuutta vaelluksen pyhitykseen, kun uuden ja vanhan luomuksen merkityksen käsittäminen jäi puolitiehen, voimattomaksi.

Kun Jumala on niin suunnattoman lahjan meille antanut, että pelasti meidät kadotuksesta ja perkeleen vallasta, tottahan tämä velvoittaa meidät, sydämessämme onnellisiksi tehdyt, myös vaelluksen puhdistumiseen.

Jos joku on Jumalan Hengestä osalliseksi tullut, hän kärsii Jumalan tahdon vastaisesta vaelluksestaan pienessä ja suuressa suhteessa. Karkeitten syntien kohdalla tietenkin lähes nääntymykseen asti, ellei Herra jälleen armahtaisi ja nostaisi siitä tilasta. Ja pienempien lankeemuksien suhteen ainakin kiusaantumiseksi, kun Pyhän Hengen vaikuttama tahto olisi vaelluksen pyhyyteen, mutta voimaa ei aina tunnu löytyvän.

Tutkikoon jokainen tilansa: Onko Jumalan vaikuttama sydämellinen pyhityskilvoituksen mieli ja toivo olemassa ja käytössä vai eikö ole? Ellei ole, silloin on mahdollista, että Pyhän Hengen osallisuus on vielä saamatta. Rakkaus Jumalaan on silloin vielä hyvin heikko.

Ei kristinusko ole mikään tyhjä uskonto, vaan se on täynnä Jumalan voimaa uskovan lujittumiseksi Hänen armonsa ja mielisuosionsa omistamiseen. Ja oikein ymmärrettynä kristinusko on täynnä pyhää kilvoitusta, että vaellus vieraantuisi vanhan luomuksen jättämistä tottumuksista Hengen hedelmän kantamiseen.

Jeesuksen kanssa meidän vanha ihmisemme on jo ristiinnaulittu sitä varten, että synnin ruumiin vaikutukset kukistettaisiin uskon kautta ja vaelluksen kautta. Kaikki pohjautuu Jumalan täydelliseen armoon ja siihen, että synnit on anteeksi annettu ja uskottu ja että uskon kautta pidetään totena, että vanha luomuksemme on jo Kristuksen ristillä tapettu.

*

Uskonpuhdistus jäi aikanaan pahasti kesken. Korotettiin tosin "pelastuminen yksin uskosta" oikeaan arvoonsa, mutta ei nähty mahdollisuuksia eikä velvollisuutta vaelluksen pyhitykseen, kun uuden ja vanhan luomuksen merkityksen käsittäminen jäi puolitiehen, voimattomaksi. Niinpä sitten toinen tunnuslause: "ihminen on pyhä ja syntinen yhtä aikaa" merkitsi käytännössä syntiä vastaan taistelemisesta luopumista vastoin Uuden testamentin kiistattoman selvää opetusta.

Tuossa harhassa on luterilaisuus tänäkin päivänä, nykyään vain täysin häpeilemättä. Myös ns. vapaat suunnat ovat yleensä sokeita hedelmänkantamisen asiassa. Tai käsittävät hedelmänkantamisen väärin. Lihallisuuden valta on vakaata.

Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sen tähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on.

Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin Hän on puhdas. 1 Joh 3:1-3

Voidaksemme siis olla oikeita kristittyjä, tulee kohdallamme olla toteutumassa tuo edellä käsitelty sana: *ettemme enää syntiä palvelisi.* Synnissä vaeltamisesta meidän tulee pois vieraantua, jos haluamme olla totuudessa kilvoittelevia. Heprealaiskirjeen kirjoittaja huomauttaa tästä sumeilemattoman suoraan: *Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan,* Hepr 12:4.

*

Jos uskoontullut toisaalta kerskaa, kuinka "ihmeellistä on, kun tässä on syntinen saanut tulla uskoon", ja samalla jatkaa jopa riettauteen saakka kelvotonta vaellustaan, jokainen ymmärtää: "Ei tuommoinen ihminen voi oikeassa uskossa olla, koskapa hän noin käyttäytyy!" Mutta mitä tulee vähemmän huomiota herättäviin synteihin, joita ihmiset ovat täynnä, silloin suurin osa "kristikunnasta" katsoo: "Ei sen niin nuukaa ole, sen vaelluksen, kunhan on saanut uskoon tulla".

Vakuutan: sen on "nuukaa". Jumala halajaa, että me pyhitymme käytännössä. – Sillä mikä on seurauksena, jos emme suostu pyhityksen askeliin? – Jumalan suorat nuhteet ja kuritukset. Elleivät ne auta, hedelmättömyyteen jääminen. Jokainen Raamatun lukija tietää, mikä hedelmättömän osa on.

*

Jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut, 2 Kor 5:17. Tämä on lähtökohta. Vaelluksen suhteen on uskova juuri tästä lähtökohdasta velvollinen aloittamaan puhdistumisensa, vanhurskautumisensa ja pyhittymisensä käytännössä.

Uuden luomuksen syntymä ja sen merkitys vaelluksen onnistumiselle on oleellisin asia, perusta kilvoitukselle: *kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus,* ks. Gal 6:15,16.

On ihana asia, että Paavali on saanut kirjoittaa nuokin sanat. Näin ei yksikään uppiniskainen pääse totuudelta karkuun, vaikka pettääkin itseään, vaan hän joutuu kantamaan huonoa omaatuntoa siihen asti, kunnes suostuu vilpittömään kilvoitteluun.

Apostoli siis julistaa rauhaa ja laupeutta kaikille niille, jotka uuden luomuksen mukaan vaeltavat. Tämä on voimakas velvoitus. Se on tosin nopeasti luettu, ja monen uskovan satoja kertoja ohittama. Mutta aralla tunnolla vaeltavan tämmöinen sana pysäyttää ja uskova antautuu Herran Jeesuksen askeliin, itsensäkieltämisen askeliin, Jumalan tahdon tekemisen askeliin. Hänestä todella tulee Sanan tekijä eikä vain sen kuulija.

Jaakob kirjoittaa: *Olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.* Jaak 1:22,25

Meidän tulee siis käytännössä suostua todellisiksi tekijöiksi pukeutuaksemme *uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan,* Kol 3:10, ja riisuaksemme meissä vahvistuvan armon voimasta pois vanhan ihmisemme jättämät tottumukset tekoinensa.

Uskova, joka haluaa päästä kilvoittelussaan osalliseksi taivaallisista siunauksista, tekee viisaasti, kun hän rukoilee lisää ymmärrystä. Ei meidän tarvitse pyrkiä tietämään Raamatun ulkonaisia asioita, vaan oleellisia, sellaisia, joita Jumala halajaa jakaa uskovalle *rakennuksek-*

si ja kehotukseksi ja lohdutukseksi, 1 Kor 14:3, ja joista todella on hyötyä kilvoituksellemme. Kaikki muu tiedon hamuaminen, johon viholliinen helposti varsinkin kilvoittelemisen alussa olevan uskovan yllyttää, on turhaa vaivannäköä. Sillä mitä hyötyä siitä on, jos kaikenlaisen ulkonaisen Raamattu-tiedon omistajaksi pääseekin, mutta Jumalan tahdon toteutuminen uskovan suureksi siunaukseksi estyy sisimmässä ja käytännön vaelluksessa.

Usko ilman tekoja on kuollut, Jaak 2:26. – Tämän sanan suhteen on oltava tarkkana, ettei tule väärää käsitystä. Se tarkoittaa: Usko tosin saadaan ilman tekoja, mutta elävä usko tuottaa elävää kilvoittelua, tekoja, vaelluksen pyhitystä, Jeesuksen askeliin suostuneille. Eli siis: Usko ilman uskon hedelmää, kuuliaisuuden tuloksia, on kuollut usko, täysin voimaton kantamaan uskovaa pyhityskilvoittelussa.

Jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman (= hengellinen elämänne kuoleentuu); *mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot* (= vanhan luomuksenne jättämät tottumukset, mm. sielullisuutenne) *niin saatte elää,* Room 8:13. Tässä on jälleen käytetty sielullisesta olemuksestamme sanaa ruumis niin kuin monessa kohdassa Uuden testamentin puolella. Niin kuin aikaisemmin totesimme, aina ei todellakaan ole kysymys näkyvästä kehoruumiista, lihan ja luitten ruumiista, jossa sielullisuuden ruumis heijastuu, vaan vanhasta luomuksesta. – Samoin, kun puhutaan lihasta, monesti tarkoitetaan juuri sitä sielullisuutta, mikä meidän sielussamme jo peruslankeemuksen tähden on ja mikä sieltä pitäisi pois puhdistaa.

Eli siis: jos te lihan mukaan vaellatte, olette kuoleman askelissa, ja teidän pitää huomaaman, ettei niissä askelissa suinkaan kannata jatkaa, vaan teidän tulee ojentautua Jumalan Hengellä kuolettamaan sielullisuutenne pyrkimykset ja teot.

Näin tämä Sanan-kohta (8:13) pitää lukea, että ymmärrettäisiin, kuinka vakavalla tavalla Uusi liitto velvoittaa meidät ryhdistäytymään pyhityskilvoitukseen. Meidän ei pidä suostua uskoontultuamme siihen, että jatkamme kuoleman askelissa eli jatkamme lihallisuudessa elämistämme, vaan että Hengen ja armon

Apostoli julistaa rauhaa ja laupeutta kaikille niille, jotka uuden luomuksen mukaan vaeltavat. Tämä on voimakas velvoitus.

. . . . . .

***Olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.* Jaak 1:22,25**

. . . . . .

Uusi liitto velvoittaa meidät ryhdistäytymään pyhityskilvoitukseen. Meidän ei pidä suostua uskoontultuamme siihen, että jatkamme kuoleman askelissa eli jatkamme lihallisuudessa elämistämme, vaan että Hengen ja armon voimalla kuoletamme sielullisuutemme pyrkimykset ja sen vaikuttamat teot.

. . . . . .

Tarvitaan *uudistusta mielemme hengeltä* ja suostumista uuden ihmisen, *Kristuksen meissä,* valtaannousuun. Silloin Jumalan armon voimasta kukistuu vähin erin meidän lihallinen mielenlaatumme ja sen mukaiset teot, ja uusi ihminen pukeutuu meidän yllemme Kristuksessa. Uusi, joka *on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.*

. . . . . .

Kaikki on kyllä valmiina, jos vain tahdomme ottaa vastaan. Jumala on valmis täyttämään meidät kaikella jumalallisella täyteydellä oman voittonsa kautta, meidät, jotka Hän on eläviksi tehnyt.

voimalla kuoletamme sielullisuutemme pyrkimykset ja sen vaikuttamat teot.

Olemmehan tulleet ympärileikatuiksi, ei *käsintehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella,* Kol 2:11, eli siis sielullisuutemme olemuksen jättämien tottumusten pois riisumisella. Vaelluksen suhteen tämän toteuttaminen Jumalan armon voimassa on meidän pyhä, ehdoton velvollisuutemme. Sen tähden Efesolaiskirjeessä apostoli sanoo nämä sanat:

Teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, ja uudistua mielenne hengeltä ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen. Ef 4:22-24

Eli siis: uskon kautta saimme suureksi iloksemme panna pois vanhan ihmisemme jo Kristuksen ristillä. Uskon kautta tämä on omistettavissa. Mutta vanhan asenne- ja käytöstottumukset jäivät, sillä niillä on pitkät juuret: ne ulottuvat Eevan ja Aadamin lankeemukseen asti.

Tämän kelvottoman vanhan ihmisemme, jonka mukaan me ennen vaelsimme ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, me siis suureksi lohdutukseksemme uskomme Kristuksen ristillä tulleen tapetuksi. Nyt meidän tulee huolehtia siitä, että sen tottumukset eivät jää vallitsemaan meidän elämässämme ja vaelluksessamme. Sillä jos ne jäävät, saamme hävetä Jumalan edessä, ettemme ole halunneet syventyä kristinuskoon sen vertaa, että olisimme päässeet käsittämään, että meillä on pyhä velvoite Jumalan mielen mukaiseen vaellukseen.

Tarvitaan siis *uudistusta mielemme hengeltä* ja suostumista uuden ihmisen, *Kristuksen meissä,* valtaannousuun. Silloin Jumalan armon voimasta kukistuu vähitellen meidän lihallinen mielenlaatumme ja sen mukaiset teot, ja uusi ihminen pukeutuu meidän yllemme Kristuksessa. Uusi, joka *on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.*

Apostoli todistaa: *Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän* hengellinen *jumalanpalvelukse*nne, (tark. käännös) Room 12:1. Jos me siis tahdomme palvella Jumalaa Hengessä ja totuudessa emmekä muodon vuoksi, lihallisuutemme vallassa, tämä edellyttää, että antaudumme Hänen käsiinsä ehdoitta ja todella käytännön elämässämme *annamme ruumiimme eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi.*

Mistä ruumiista tässä kohdassa puhutaan? Paitsi tietenkin savimajastamme, niin kuin astiasta, ennen kaikkea tietenkin sielustamme, hengestämme, jonka Pyhä Henki on eläväksi tehnyt. Nyt siis edellytetään, että sielu myös käytännössä puhdistetaan Jumalan tahdon mukaisuuteen, niin että Jumalan Henki sisimmässämme ja ruumiissamme vallitsee yhä kirkkaammin. Ja vanhanmukaisuuden saastutus väistyy väistymistään, kun sallimme Jeesuksen tehdä kohdallamme synnin teot voimattomiksi. Pimeytemme heijastuminen heikkenemistään heikkenee ja Jumalan valkeus meissä ja meistä kirkastumistaan kirkastuu.

Kaikki tämä Jumalan armon ja täydellisen mielisuosion voimassa! Ylistys Jumalalle!

Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? 1 Kor 6:15. Kaikki uskovat ovat yhdessä Kristuksen Jeesuksen ruumis, jonka pää Hän itse on. Pää ja ruumis yhdessä muodostavat uuden ihmisen. Ja meidän pyhä velvollisuutemme on, että tämän ajallisen, lyhyen elämämme aikana kaikin tavoin pyrimme vaelluksessammekin tulemaan saamamme suunnattoman kalliin armon lahjan arvoisiksi. *Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kallisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.* 1 Kor 6:19,20

Jumalan oman tunnus on, että hän tottelee, ei vain sanoissa, vaan myös teoissa, Jumalan armon voimasta.

Kukaan ei voi vaeltaa hyvällä omallatunnolla (vaikka kuinka muuta itsellensä uskottelisi), ellei hän ojentaudu Sanan mukaan, ellei hän näe vaivaa tulla tuntemaan, miten todella päästään Jumalan mielen mukaiseen kilvoitukseen.

Sillä Jumala halajaa pyhittää meidät kokonansa, että voisimme Herran Jeesuksen tulemuksessa olla henkemme, sielumme ja ruumiimme puolesta nuhteettomat. Jumala tekee tämän meille, jos me vain suostumme Hänen tahtoonsa Herran Jeesuksen Kristuksen askelissa.

*

Kaikki on kyllä valmiina, jos vain tahdomme ottaa vastaan. Jumala on valmis täyttämään meidät kaikella jumalallisella täyteydellä oman voittonsa kautta, meidät, jotka Hän on eläviksi tehnyt.

Tätähän apostolikin kohdallansa halajaa, että Jeesuksen elämä tulisi hänen ruumiissansa näkyviin, ks. 2 Kor 4:10. Tämän pitäisi olla meidän jokaisen pyhä tahto, itse kunkin, kaikkein tärkein tahdon ilmenemisen muoto tässä ajassa.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, Room 6:12,13. – Näidenkin sanojen kohdalla jokainen lukija, joka on huolettomasti apostolin ohjeen tähän saakka ohittanut, jääköön nyt omastatunnostaan kiinni. Mutta joka ei Jumalan tahtoon suostu, se peittää edelleen silmänsä tämänkaltaisilta sanoilta ja jatkaa lihallisuutensa vallassa. Hän ei käsitä, miten suurta vahinkoa hän tekee tulevaisuudellensa itsepetoksessaan.

Jeesus *"kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle.* 1 Piet 2:24

Jeesus sanoo: *"Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon.*

Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä.

Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan." Luuk 11:33-36

Meidän henkemme, sielumme ja ruumiimme heijastavat joko lihallisuutemme pimeyttä tai hengellisyyden vallan valoisuutta. Silmä on ruumiin lamppu – Jumalan Henki on sielun lamppu. Jumalan Henki tekee Jeesukseen uskovan kilvoittelijan sielun terveeksi hänen ruumiissaan. Meidän tulee siis katsoa, että se valo, joka meissä on, on todella Jumalan Hengestä meidän sisimpäämme annettua siunattua valoa eikä sittenkin pimeyttä, vihollisen vaikutusta vanhan luomuksemme jättämien tottumusten kautta.

Sallikaamme siis Jumalan Hengen ja Sanan valaista sielumme tässä ruumiissa, ettei mikään sopukka olisi pimeä, vaan että kaikessa oppisimme löytämään Jumalan tahdon ja tekisimme sen. Silloin olisi sielu kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan.

Hengellistä vaelluksen pyhittymistä kaipaaville uskoville Jumala *vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niin kuin tähdet maailmassa, tarjolla pitäessänne elämän sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt.* Fil 2:13-16

*

On taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; *mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten.* Huomaa: taivaalliset ruumiit heijastavat uusia luomuksia, hengellisiä, maalliset vanhoja, sielullisia.

Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus.

Sielullinen *kylvetään* kuolemaan *katoavaisuudessa*, hengellinen *nousee katoamattomuudessa; kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa; kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.*

Jokainen, joka on uudestisyntynyt ja Jumalan Hengen osallisuuteen tullut, on sekä sielullinen että hengellinen. Sielullinen niiden vanhan jättämien tottumusten voimasta, jotka vihollisen vaikutuksesta johtavat uskovan vaelluksen yhä uudestaan harhaan. Koko pyhityskilvoitus on sitä, että tämä vaikutus vaimenisi ja Jumalan Hengen vaikutus vahvistumistaan vahvistuisi, jolloin uusi luomus pääsisi voimassa esille hallitsemaan meissä. Se on yhtä kuin Kristuksen hallinta meissä.

Mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista.

Niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, so. sielunvihollisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva, so. Jumalan kuva.

Tämä tapahtuu, jos me sallimme Jumalan ja Herran Jeesuksen kukistaa meistä maallisen kuvan, vihollisen kuvan, ja vahvistaa meissä taivaallisen kuvan, Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen kuvan.

Tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu".

"Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?" Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! ks. 1 Kor 15:40-57

Tämän voiton vastaanottaminen on äärimmäisen tärkeätä uskovalle, ei siis ainoastaan siinä suuren suuressa lahjassa, että meidät pelastettiin Jeesuksen Kristuksen uhriansion kautta, Jumalan rakkauden vaikutuksesta, vaan että me todella saamme käytännössä voiton emmekä jää lopullisesti tappiolle Jumalan tahdon tekemisen suhteen.

Vain sen ratkaisun tehneinähän me olemme oikeita uskovia, Jumalan rakkaudellisuuden eläviksi tekemiä, kun me suostumme Hänen tottelemiseensa kaikessa.

*

Mitä siis sanomme? *Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?*

Ei tietenkään! *Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?*

Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?

Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää Hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sitten kuin Hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää Häntä vallitse.

Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle.

Niin tekin (uskossa) nähkää *itsenne synnille* kuolleiksi, *mutta Jumalalle* eläviksi *Kristuksessa Jeesuksessa.* tark. käännös, Room 6:1-11

Nähkää tuo autuaallisen valmis asemanne: olette vanhasta luomuksesta pois kuolleet! Ja toteuttakaa vaelluksellanne tuo pyhä velvoitus, että kuoleennutte synnille eli vanhan tottumuksista sen kaikissa muodoissa – käsittäen ja muistaen kaiken pohjana olevan, että olemme eläviä Kristuksessa Jeesuksessa.

Jos me olemme Jeesuksessa ja Jumalan Hengen osallisuudessa eläviksi tehtyjä, niin meissä on syvä kaipuu päästä eroon synnin tekemisestä, joka meissä riippuu. Suostukaamme siis käytännössä tähän kilvoitukseen. Siihen tämäkin kirjoitus pyrkii jokaista laajasti ja selvästi ja toistaen kehottamaan.

*

Meidän henkemme, sielumme ja ruumiimme heijastavat joko lihallisuutemme pimeyttä tai hengellisyyden vallan valoisuutta. Silmä on ruumiin lamppu – Jumalan Henki on sielun lamppu.

. . . . . .

Sallikaamme siis Jumalan Hengen ja Sanan valaista sielumme tässä ruumiissa, ettei mikään sopukka olisi pimeä, vaan että kaikessa oppisimme löytämään Jumalan tahdon ja tekisimme sen. Silloin olisi sielu kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan.

. . . . . .

Vain silloinhan me olemme oikeita uskovia, Jumalan rakkaudellisuuden eläviksi tekemiä, kun suostumme Hänen tottelemiseensa kaikessa.

. . . . . .

Jos me olemme Jeesuksessa ja Jumalan Hengen osallisuudessa eläviksi tehtyjä, niin meissä on syvä kaipuu päästä eroon synnin tekemisestä, joka meissä riippuu. Suostukaamme siis käytännössä tähän kilvoitukseen.

. . . . . .

Armo lahjoitettiin Jeesuksen kärsimysten, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta juuri sitä varten, että me armoon juurtuneina saisimme yltäkyllin voimaa ja niin oppisimme vaeltamaan pyhyydessä emmekä enää vanhan luomuksen perkeleellisyyden tottumuksissa.

Huomatkaa: Meidän vanha ihmisemme on Jeesuksen kanssa ristiinnaulittu ja meidän vanha ihmisemme on haudattu Hänen kanssaan kasteessa. Jumala on antanut kaksi eri tapahtumaa, joiden kautta meille vakuutetaan: teidän ei sovi suostua käytännössä elämään vanhan mukaisesti, vaan joka päivä muistaa kasteenne ja Jeesuksen ristinkuoleman merkitys: olen tunnustautunut julkisesti sekä näkyväisten että näkymättömien edessä siihen vanhan luomuksen kuolemaan, joka kaiken Jeesuksessa Kristuksessa elävän seurakunnan hyväksi sekä Hänen kasteessaan että ristinkuolemassaan toteutui.

Nyt elän uudessa. Ei sovi, että vaelluksessani hallitsee vanhanmukaisuus. Vanhan luomuksen jättämien tottumusten pitää siis kuoleentuman. Tähän Jumalalta on kaikki tarvittava armon voima jokaiselle, joka suostuu Jeesuksen askeliin. Ylistys Jumalalle!

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle; 6:12,13. – Tämä on jälleen kerran niin selvää tekstiä, että tästä ei sielu todellakaan hyvällä omallatunnolla ohi pääse, jos toisin toimii.

*

Vain jumalallisin asein me voimme voittaa. Täydellinen armo merkitsee, että Jumala otti koko lain mittatikun pois meidän päältämme. Hän ei mittaa syntejämme kadotustuomioksi, vaan jakaa armoa armon päälle, että me rohkaistuisimme voittamaan käytännössä syntitaipumuksemme ja lankeemuksemme. Vain armon voimasta me voimme tulla Jumalan tahdon mukaisiksi, semmoisiksi, joiksi lain voimalla emme mitenkään olisi voineet tulla, meidän lihamme heikkouden tähden.

Jumala on rakastanut omiansa täydellisesti auttavalla rakkaudellansa juuri meidän pohjattoman heikkoutemme tähden.

Lunastaja ilmestyi. Armo lahjoitettiin Jeesuksen kärsimysten, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta juuri sitä varten, että me armoon juurtuneina saisimme yltäkyllin voimaa ja niin oppisimme vaeltamaan pyhyydessä emmekä enää vanhan luomuksen perkeleellisyyden tottumuksissa.

Älkää, hyvät uskovat, hyljätkö tätä tietä! Tämä on ainoa tie hyvän hedelmän kantamiseen. Älkääkä suostuko tämän jumalallisen opin vastustajien suureen leiriin ja heidän uppiniskaisuuteensa ja ylimielisyyteensä.

Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Emme tietenkään! *Ettekö tiedä, että kenen* orjiksi, *ketä tottelemaan, te antaudutte, sen* orjia *te olette, jota te tottelette, joko synnin* orjia, *kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi? (palvelija =* orja; tark. käännös) Room 6:15,16.

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, *nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette* orjuutetut vanhurskauteen! 6:17,18

Tämä on uskovan asema, ja nyt on vain kysymys siitä, suostuuko uskova tämän asemansa pyhyyden ja ainutlaatuisen täydellisyyden pohjalta kilvoittelemaan, niin kuin Jumala tahtoo: kohti synnin vallan kukistumista.

Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi *laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden* orjiksi *pyhitykseen.* jae 19

Kaikkia omiansa rakastava Jumala sydämestään kaipaa, että Hänen armonsa täydellisyys Jeesuksessa saisi meissä semmoista sijaa, että suostuisimme antaumuksella kilvoittelemaan puhdistumistamme ja pyhittymistämme vaelluksen puolesta.

Kun olitte synnin orjia, *niin te olitte vapaat vanhurskaudesta.*

Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.

Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalalle orjuutetut, *on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä;* jakeet 6:20-22.

Kun Paavali tässä luottavaisesti sanoo: olette Jumalalle orjuutetut, niin tämä on pyhä vetoomus häneltä, ettei kukaan kuvittelisi, että joku muu tie, omavanhurskas, omapäinen ja omavoimainen, olisi luvallisesti olemassa.

Mutta tavanomaisen kristillisyyden suurin lankeemus on juuri siinä, että jokseenkin säännönmukaisesti on valittu nytkin esillä olevien Sanan-kohtien vastainen tie, vanhan luomuksen jättämien tottumusten tie, saatanallisuuden tie. – Tämä onkin pääsyy siihen, että valhekristillisyys niin siekailematta ilmoittaa vastustavansa ja halveksivansa apostoli Paavalia, Jeesuksen Kristuksen armoitettua lähettilästä ja meidänkin erittäin rakasta veljeämme.

Mutta väärän tien valitsijat eivät ole suostuneet Jumalan orjiksi, vaan ovat ottaneet vastaan uskon korkeintaan pinnallisesti ja halunneet uskoa, vanhaa minäänsä säästääkseen, että kaikki tarpeellinen on siinä: pinnallisuudessa ja kevytmielisyydessä.

Semmoisella uskolla ei ole mitään virkaa vaelluksen hyväksi. Joka semmoista uskoa vielä kantaa mukanaan, hyljätköön sen kahleet ja suostukoon nöyrtyen Jumalan eteen, hiljaisuuteen, Jeesuksen Kristuksen ansion ja Jumalan rakkauden varassa. Ja kuulkoon siinä, kun Jumala lempeästi sanoo: "Sinä olet saanut uskon. Suostu siis nyt, rakas lapseni, todelliseen kristillisyyteen Jeesuksen askelissa. Silloin sinun hedelmäsi tulee olemaan vaelluksen pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä".

Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme; jae 23. Siispä: *pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne;* 1 Piet 3:15. Ja *Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä".* 1 Piet 1:15,16

*

Vasta kun vanhan ja uuden luomuksen ero on riittävästi selvinnyt sydämelle, uskova käsittää, ettei lihanmukaisuudessa vaeltava koe muuta kuin vanhaa luomusta itsessään.

Kun ymmärtämätöntä tai muistamatonta uskovaa kehotetaan palaamaan Jumalan armon iloon ja onneen, se ei useinkaan tahdo heti onnistua siitä yksinkertaisesta syystä, että uskova vielä antaa vanhanmukaisuudelleen voimakkaan sanansijan tunteiden ja järkeilyjen kautta, joita saatana ruokkii.

Pyydämme teitäkin noudattamaan seurakuntamme alkujoukon jäsenten jo varhain tekemää päätöstä: "Tässä savimajassa (= ruumiissa) ei pidä kuolleella (= vanhalla luomuksella) olla mitään äänioikeutta." – Siirtykää siis viivyttelemättä uskon ja täydellisen armon voiman kautta uuden valtaan, sillä vasta siinä tilassa te jälleen toimitatte Jumalan tahtoa, automaattisesti, ettekä yritä toimittaa sitä vanhan pimeydessä ja omavoimaisuudessa eli voimattomuudessa.

Tavanomaisen kristillisyyden suurin lankeemus on siinä, että jokseenkin säännönmukaisesti on valittu nytkin esillä olevien Sanan-kohtien vastainen tie, vanhan luomuksen jättämien tottumusten tie. – Tämä onkin pääsyy siihen, että valhekristillisyys niin siekailematta ilmoittaa vastustavansa ja halveksivansa apostoli Paavalia, Jeesuksen Kristuksen armoitettua lähettilästä.

Epäselvässä tilassa olevan kannattaa kysyä sielultaan: "Eikö minulle kelpaa Jumalan täydellinen armo?!" Tämä on osoittautunut hyvin tehokkaaksi lauseeksi. Kun siis kysyt sielultasi: "eikö minulle kelpaa Jumalan täydellinen armo?", Jumalan ihmeelliset teot avautuvat kirkkaina sielusi silmien eteen ja otat armon voiman ilolla ja kiitollisuudella vastaan jälleen.

Raamattutunti 25.11.2007

* * *

Mikä on kristinuskon ydin?

Kaikkivaltias lapsiansa rakastava Isä iankaikkisessa laupeudessaan järjesti asiat niin, että meidät, jotka olimme mahdottomat Jumalan tykö jo ihmiskunnan peruslankeemuksen tähden, meidät Hän rakkaudessaan pelasti Poikansa Jeesuksen Kristuksen alttiuden ja voiton kautta, sovitti Hänen kauttansa meidän syntimme, nosti meidät iankaikkisen elämän yhteyteen, *suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhyydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.*

Tässä Luukkaan ensimmäisen luvun Sanan-kohdassa on lyhyesti talletettuna kristinuskon sisältö. Kaikki on valmista. Sillä Jumala teki kaiken valmiiksi sitä varten, että me Hänen edessään rohkenisimme pelkäämättä palvella Häntä lahjoitetussa pyhyydessä ja vanhurskaudessa kaikkina elinpäivinämme.

*

Uskon alkuvaiheissa uskovat ovat tässä suhteessa hyvin vajavaisia. Vihollisen vaikutuksesta ja oman sydämen vanhanmukaisuuden ja ahtauden tähden me epäröimme, pelkäämme ja arkailemme, emmekä ymmärrä ottaa vastaan kuin vähän siitä täydellisestä pelastuksesta, jonka Jumala on aivoitellut ja valmistanut. Meidän sydämemme on alussa ahdas – ja ne, jotka välinpitämättöminä vaeltavat, säilyttävät tuon ahtauden, valitettavasti.

Me tarvitsemme aktiivista kilvoittelua, että Jumalan rakkauden olemus kirkastumistaan kirkastuisi sielullemme niin, että pääsisimme käsittämään Hänen mielisuosionsa vakaisuuden ja Hänen läsnäolonsa pysyvyyden. Ja että voisimme Luukkaan 1. luvun jakeiden 74 ja 75 mukaisesti elää Hänen edessään, kasvaa Hänen tuntemisessaan, sitoutua Hänen palvelukseensa ja vakiintua Hänen armossaan ja rakkaudessaan ja kaikessa Sanan totuudessa. Ja sen mukaan ojentautumisessa.

Jeesus sanoo: *"Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua."*

Raamattutunti 16.12.2007

* * *

Uuden liiton "psalmi 119"

Olemme Jumalan Hengen ohjauksessa muokanneet kokonaan uudenlaisen psalmin: "lakipsalmi" 119:n pohjalta Uuden liiton "armopsalmin" vahvistamaan Uuden liiton kansaa pelastuksen omistamisessa ja pyhityskilvoittelun onnistumisessa.

Emme siis korjaile alkuperäistä Psalmia 119, vaan se jää sellaisenaan tehtäväänsä, kunniaansa ja pyhyyteensä.

Hyvin monet Psalmin 119 jakeet olivat erinomaisen osuvia myös tähän Uuden liiton versioon. Muokkasimme kaikki sopivimmat jakeet Uuden testamentin mukaisiksi. Lopulta 176 jakeesta tuli mukaan 126 (125:ksi uuden "psalmin" jakeeksi). – Muutamissa Psalmin 119 jakeissa esiintyy armo kirjaimellisesti jo alun perin. (*-merkityt jakeet ovat v. 1933 käänn. mukaiset pientä kielenmuokkausta lukuunottamatta, muut uskovan suunnasta katsoen Uuteen liittoon sovitettuja jakeita)

Tämä "psalmi" on vahva armokylpy. Lue se varsinkin ensimmäisellä kerralla hitaasti, keskittyen.

Semmoiset sanat kuin 'laki, käskyt, asetukset, suusi asetukset, todistukset, oikeudet, suusi oikeudet, vanhurskautesi oikeudet, polut, lupaukset' olemme vaihtaneet tähän "uuteen psalmiin" Jumalan armon eri ilmauksiksi: 'armosi, armosi askeleet, armosi voima, täydellisyys, muistaminen, näkeminen, sana, salaisuudet, noudattaminen, totuudet, lupaukset ja armosi ihanuus, nöyrtyminen katselemaan Sinun armoasi' jne.

Muistakaamme, että meille, jotka olemme tulleet elävään sydämen uskoon ja suostuneet Jeesuksen askeliin, kuuluu tämä sana: *synnin ei pidä meitä vallitseman, koska emme ole lain alla, vaan armon alla.* ks. Room 6:14

Kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin. Laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. Room 7:9,10,12

Tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. Room 6:6,7

Niin tekin nähkää (uskon kautta) olevanne synnille kuolleet, mutta Jumalalle elävät Kristuksessa Jeesuksessa; tark. sel. ja käännös.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Room 6:11-13

Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi". Gal 5:13,14

*

Uuden liiton "psalmi"

1. Autuaat ne, jotka Jeesus Kristus on puhdistanut ja jotka Herran armon voimassa vaeltavat.

2.* Autuaat ne, jotka ottavat vaarin Herran todistuksista, jotka etsivät Häntä kaikesta sydämestänsä.

5. Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että aina uskollisesti Sinun armoasi katselisin ja armon voimassa tahtoasi noudattaisin!

6. Minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkea Sinun armoasi.

7.* Minä kiitän Sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin Sinun vanhurskautesi oikeudet.

9. Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän vaeltaa Sinun armosi voimassa.

10. Minä etsin Sinua kaikesta sydämestäni; älä salli minun eksyä kauas pois Sinun armosi muistamisesta.

11. Minä kätken Sinun armosi sanan sydämeeni, etten tekisi syntiä Sinua vastaan.

12. Kiitetty olet Sinä, Herra, Sinä opetat minulle armosi suloisuuden.

13. Huulillani minä julistan kaikki Sinun suusi ihanuudet.

14. Minä iloitsen Sinun todistustesi tiestä, erityisesti armosi tiestä, niin kuin kaikkinaisesta rikkaudesta.

16. Minä iloitsen Sinun armostasi enkä Sinun Sanaasi unohda.

17. Sinä teet palvelijallesi hyvin, niin että minä armosi voimassa elän ja noudatan Sinun Sanaasi.

18. Avaa minun silmäni näkemään Sinun armosi ihmeitä.

22. Sinä poistat minun päältäni häväistyksen ja ylenkatseen, sillä minä otan Sinun armostasi vaarin.

23. Ruhtinaatkin istuvat ja pitävät neuvoa minua vastaan, mutta palvelijasi tutkistelee Sinun armosi täydellisyyttä.

24. Sinun armosi ja laupeutesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani.

25. Minun sieluni on vaipunut tomuun; virvoita minut jälleen armosi sanan kautta.

27. Sinä saatat minut ymmärtämään armosi tien, kun minä tutkistelen Sinun ihmeitäsi.

28. Kun minun sieluni itkee murheesta, Sinä vahvistat minut armollasi Sanasi mukaan.

29. Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle nöyryys ja ymmärrys palata armosi katselemiseen.

30. Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni Sinun armosi.

31. Minä riipun kiinni Sinun armossasi, etkä Sinä, Herra, salli minun joutua häpeään.

32. Minä juoksen Sinun armosi askelissa, sillä Sinä olet avartanut minun sydämeni.

33. Opeta minulle, Herra, täydellisen armosi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.

34. Anna minulle ymmärrys ottaakseni Sinun armostasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni.

35. Anna minun vaeltaa Sinun täydellisen armosi polkua, sillä sitä minä halajan.

36. Anna minun sydämeni taipua Sinun armosi katselemiseen ja noudattamiseen, ei väärän voiton puoleen.

37. Sinä käännät silmäni pois turhuutta katselemasta, sillä Sinä annat minun saada virvoituksen Sinun armosi teillä.

38. Sinä olet antanut palvelijallesi toteutua lupauksesi, joka on annettu Sinua pelkääville.

40. Minä ikävöitsen Sinun armosi näkemistä; virvoita minut vanhurskaudellasi.

41. Vakiintukoon minulle Sinun armosi, Herra, Sinun lupauksesi mukaan, 42. että minä voisin vastata herjaajalleni; sillä Sinun armosi sanaan minä turvaan.

44. Minä tahdon alati noudattaa Sinun armosi totuuksia, aina ja iankaikkisesti.

45. Silloin minä vaellan avaralla paikalla, sillä Sinun armosi totuuksia minä kysyn.

46. Minä puhun Sinun armostasi kuningasten edessä enkä häpeään joudu.

47. Minä iloitsen Sinun armostasi, joka on minulle rakas.

50. Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että Sinun armosi lupaukset minut virvoittavat.

54. Sinun armosi on minun ylistysvirteni minun muukalaisuuteni majassa.

56. Tämä on minun osakseni suotu: minä otan vaarin Sinun Uuden liiton käskyistäsi.

57. Herra on minun osani; minä olen päässyt noudattamaan Sinun armosi sanoja.

58. Minä etsin Sinun mielisuosiotasi kaikesta sydämestäni ja löysin sen; Sinä olet minulle armollinen lupauksesi mukaan.

59. Minä tutkin teitäni ja käännän askeleeni Sinun armosi puoleen.

60. Minä riennän viivyttelemättä noudattamaan Sinun armosi ihanuutta!

61. Jumalattomain paulat piirittävät minua, mutta minä en unohda Sinun armoasi.

63. Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka Sinua pelkäävät ja nöyrtyvät kääntämään katseensa Sinun asetuksiisi ja Sinun armoosi.

64. Maa on täynnä Sinun laupeuttasi, Herra; opeta minulle käskyjesi merkitys ja armosi täydellisyys.

65.* Sinä osoitat palvelijallesi hyvyyttä Sanasi mukaan, Herra.

66. Sinä opetat minulle hyvän ymmärryksen ja tiedon, sillä Sinun armoosi minä panen uskallukseni.

67. Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä vaellan Sinun armosi voimassa ja noudatan Sinun Sanaasi.

Sinä käännät silmäni pois turhuutta katselemasta, sillä Sinä annat minun saada virvoituksen Sinun armosi teillä; jae 37.

68. Sinä olet hyvä, ja hyvin Sinä teet: Sinä opetat minulle armosi ihanuuden.

69. Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä otan Sinun Sanastasi ja armostasi vaarin kaikesta sydämestäni.

70. Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen Sinun armostasi.

71. Hyvä oli minulle, että Sinun käskysi minut nöyryyttivät. Sillä niin minä opin Sinun armosi täydellisyyttä tuntemaan.

72. Sinun suusi armo on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.

73. Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrys oppiakseni Sinun armosi täydellisyyttä.

Hyvä oli minulle, että Sinun käskysi minut nöyryyttivät. Sillä niin minä opin Sinun armosi täydellisyyttä tuntemaan; jae 71.

74. Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni Sinun Sanaasi, erityisesti armosi sanaan.

75.* Herra, minä tiedän, että Sinun tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi Sinä olet minut nöyryyttänyt.

76.* Sinun armosi olkoon minun lohdutukseni, niin kuin Sinä olet palvelijallesi luvannut.

77. Tulkoon minulle Sinun laupeutesi, että minä eläisin; sillä Sinun armosi on minun iloni.

78. Joutukoot julkeat häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä tutkistelen Sinun armoasi.

79. Kääntyköön minun puolelleni ne, jotka Sinua pelkäävät ja jotka Sinun armosi tuntevat.

80. Pysyköön sydämeni vakaana Sinun armossasi, etten minä häpeään joutuisi.

81.* Sinun apuasi minun sieluni ikävöitsee, Sinun Sanaasi minä panen toivoni.

82. Minun silmäni ikävöitsevät Sinun armosi sanaa; minä kysyn: "Milloin lohdutat minua?"

88.* Virvoita minut armosi mukaan, niin minä noudatan Sinun suusi todistuksia.

89.* Iankaikkisesti pysyy Sinun Sanasi, Herra, vahvana taivaissa.

90.* Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen.

92. Ellei Sinun armosi olisi ollut minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.

93. En minä ikinä unohda Sinun armosi totuuksia, sillä niillä Sinä minut virvoitat.

94. Sinun omasi minä olen, Sinä pelastat minut, sillä Sinun armoasi minä kysyn.

96. Kaikella täydellisellä on rajansa, mutta Sinun armosi on ylenpalttisen avara.

97. Kuinka Sinun armosi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.

101. Minä pidätän jalkani kaikilta pahoilta teiltä, kun katselen ilossa ja totuudessa Sinun armosi sanaa, sitä noudattaakseni.

102. Milloin poikkean Sinun armosi askelista, Sinä neuvot minua.

103.* Kuinka makeat ovat minulle Sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.

104. Sinun armostasi minä saan ymmärrystä; sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.

105.* **S**inun Sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.

107. Milloin olen kovin vaivattu, Herra, Sinä virvoitat minut armosi sanalla.

110. Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni, mutta Sinun armosi vaikutuksesta minä en pääse eksymään.

111. Sinun armosi todistukset ovat minun ikuinen perintöosani; ne ovat minun sydämeni ilo.

112. Minä olen taivuttanut sydämeni katselemaan ja noudattamaan Sinun armoasi, aina ja loppuun asti.

114. Sinä olet minun suojani ja kilpeni, Sinun armosi sanaan minä panen toivoni.

115. Luopukaa minusta, te pahantekijät, minä olen ottanut Jumalani käskyistä ja armosta vaarin.

116. Sinä tuet minua armosi lupausten mukaisesti, että minä eläisin. Sinä et anna minun joutua toivossani häpeään.

122. Sinä olet palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa etkä salli julkeain minua sortaa.

123.* Minun silmäni hiueten halajavat Sinun apuasi ja Sinun vanhurskaita lupauksiasi.

124. Sinä teet palvelijallesi armosi mukaan ja muistutat minua Uuden liiton käskyillä.

129. **I**hmeelliset ovat Sinun armosi todistukset, sen tähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.

130.* Kun Sinun Sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.

132. Sinä käännyt minun puoleeni, olet minulle armollinen, niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka Sinun nimeäsi rakastavat.

133. Tee minun askeleeni vakaiksi armosi sanalla äläkä salli minkään vääryyden minua hallita.

135. Sinä kirkastat kasvosi palvelijallesi ja opetat minulle armosi salaisuudet.

136. Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun Sinun armoasi ei vastaanoteta, ei tunneta eikä seurata.

137.* **S**inä olet vanhurskas, Herra, ja Sinun tuomiosi ovat oikeat.

138.* Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.

140.* Sinun Sanasi on hyvin koeteltu, ja Sinun palvelijasi rakastaa sitä.

141. Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta minä en unohda Sinun armoasi.

142. Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja Sinun lakisi ja armosi on totuus.

143. Milloin hätä ja ahdistus minut saavuttavat, Sinun armosi on minun iloni.

(ks. jakeet 144-149, 160 ja 172 "psalmin" lopulla)

151. Lähellä olet Sinä, Herra, ja kaikki Sinun armotekosi ovat todet.

152. Jo aikoja minä olen tiennyt Sinun armotodistuksistasi, että Sinä olet ne perustanut iäti pysyviksi.

Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun Sinun armoasi ei vastaanoteta, ei tunneta eikä seurata; jae 136.

153. **K**atso minun kurjuuttani ja pelasta minut. Älä salli minun unohtaa Sinun armotekojasi.

154. Sinä ajat minun asiani ja lunastat minut, Sinä virvoitat minut lupauksesi mukaan.

155. Kaukana on pelastus jumalattomista, sillä he eivät kysy Sinun käskyjäsi eivätkä armoasi.

156. Herra, Sinun armahtavaisuutesi on suuri, Sinä virvoitat minut armollasi.

162.* Minä riemuitsen Sinun puheestasi, niin kuin suuren saaliin saanut.

163. Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta Sinun armoasi minä rakastan.

165. Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat Sinun armoasi, eikä heille kompastusta tule.

167. Minun sieluni katselee Sinun armosi todistuksia, ja suuresti minä niitä rakastan.

168. Minä opettelen vaeltamaan Sinun armosi todistuksissa, sillä kaikki minun tieni ovat Sinun edessäsi.

169.* **H**erra, suo minun valitukseni tulla Sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys Sanastasi.

170. Minun anomiseni tulee Sinun kasvojesi eteen; Sinä pelastat minut lupauksesi mukaan.

171. Vuodattakoot minun huuleni ylistystä, sillä Sinä opetat minulle armosi täydellisyyden Kristuksen Jeesuksen tuntemisessa.

173. Sinun kätesi on minun apuni, sillä Sinä olet lahjoittanut minulle uskon iankaikkiseen armoosi Jeesuksessa.

174. Minä uskon Sinun pelastustyöhösi Kristuksessa, Herra, ja Sinun armosi on minun iloni.

175. Minun sieluni saa elää ja ylistää Sinua, ja Sinun armosi minua kantaa.

176. Minä olin eksyksissä kuin kadonnut lammas; Sinä etsit ja löysit palvelijasi. Minä en unohda Sinun armoasi.

Uskoontuloa kaipaavan rukous, jakeet 144-149

144.* Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; anna minulle ymmärrys, että minä eläisin.

145.* **K**aikesta sydämestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa Sinun käskyistäsi vaarin.

146.* Minä huudan Sinua, pelasta minut, niin minä noudatan Sinun todistuksiasi.

147.* Jo ennen aamun valkenemista minä huudan, Sinun sanoihisi minä panen toivoni.

148.* Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat Sinun puhettasi.

149.* Kuule minun ääneni armosi mukaan; Herra, virvoita minut oikeutesi mukaan.

Uskoontulleen todistus:

160.* Sinun Sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki Sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.

172. Minun kieleni veisatkoon Sinun armostasi. Kaikki Sinun käskysi ovat vanhurskaat.

Raamattutunti 13.1.2008

* * *

Luettelo 1.1.1995 – 31.5.2008 välisenä aikana ilmestyneiden lehtiemme sisällöstä:

(julkaiseminen alkoi jo 15.12.1972)

Hoivassa Paimenen XXVI 1/95
- Jeesuksen morsian, seurakunta, noudetaan Isän Jumalan suvusta (1 Moos. 24. luku)

Hoivassa Paimenen XXVII 2/95
Pelastuksen voima (Room.kirjeen kertausta 3:19-6:7, I osa)

Hoivassa Paimenen XXVIII 3/95
Pelastuksen voima (Room.kirjeen kertausta 6:8-8:39, II osa)

Hoivassa Paimenen XXIX 4/95
- Pelastava usko
- Elävä toivo
- Täydellinen armo

Hoivassa Paimenen XXX 1/96
- Kaikki on valmiina!
- Jumalattomuuden häviö
- Laupias Samarialaisen ystäville

Hoivassa Paimenen XXXI 2/96
- Suomen nuorisolle!
- Miten Jumala tahtoisi asioitteni olevan?
- Vartijan iltahuuto

Hoivassa Paimenen XXXII 1/97
- Ilosanoma todellisille Jeesuksen askelissa kilvoittelijoille
- "Loistakoon valkeus pimeydestä!" (2 Kor. 1-4)

Hoivassa Paimenen XXXIII 1/98
- Täydellinen kristillisyys (Room.kirje 3-8)

Hoivassa Paimenen XXXIV 1/99
- Kirkkaus on Jumalan rakkautta (Korinttolaiskirjeitten tutkistelua)
- Sisällysluettelo lehdistä I-XXXIV

Hoivassa Paimenen XXXV 1/2002:
- Mihin valintavarmuuden tulee nojata?
- Jumalan vakuutus avoimeen sydämeen
- Rohkeasti Kristusta tunnustamaan!
- Onkohan minulla oikeata rakkautta muita uskovia kohtaan?
- Jumalan lasten osa ja maailman tila
- Vaellanko viisaana neitseenä?

Hoivassa Paimenen XXXVI 1/2007:
- Ihminen tulee uskoon, kun hän ...
- Rakastavan Isän täydellinen pelastuslahja!
- Katse Jumalan tekojen ihanuuteen!
- Pelastuneen onni
- Oikea suhtautuminen lihanmukaisuutemme yksityiskohdan paljastumiseen
- Mutta mitä on uusi luomus ja mitä vanha?
- Jumalan mielisuosion vakaisuus
- Elävä usko ei ...
- Siirry voittajan askeliin!
- Jumalalle vihkiytyneen asema
- Kristinuskon ylivoimaisuus
- Pois tunteiden vankeudesta!
- Katso Jumalan hyvyyteen!
- Jumalan pelastuslahjan täydellisyys
- Kysymyksiä valmistuksista
- Jumalan olemuksesta Poikansa uhraajana
- Lopuksi
- Suuressa rakkaudessaan ...

Hoivassa Paimenen XXXVII 1/2008:
- Avoimuus Jumalan edessä
- Nöyryys Jumalan edessä
- Sielun tervehtyminen hedelmän kantamiseen
- Varoitus uppiniskaisuudesta
- Oikea rukous hiljaisuudessa
- Uskovien suhtautuminen kilvoitteluun
- Uskova kilvoittelija
- Uskon levon kautta
- Katse siis pelastuksen ihanuuteen!
- Eräs mahdollisuus tehdä Isä Jumala ja Herra Jeesus onnellisiksi!
- Synnin vallan kukistumisesta
- Heikkouden siunaus
- Pyhityskilvoitukseen antautumisen välttämättömyys
- Mikä on kristinuskon ydin?
- Uuden liiton "psalmi 119"
- Luettelo 1.1.1995 – 31.5.2008 välisenä aikana julkaisemiemme kirjoitusten sisällöstä
- Kunnioittavan hiljentymisen siunaus Jumalan edessä, nöyryydessä

Kristus-Sanomat -lehden numeroiden 84 – 91 sisällysluettelo:

Kristus-Sanomat 84:
- Raamattu arvoonsa
- Kristillisen vaelluksen askeleet
- Suomen miehille
- Lain kautta ei voi vanhurskautua
- Hämmentävä näkymä
- Uskossa on muutos
- Jumalan voittoase – täydellinen armo
- Rukous Hengessä ja totuudessa
- Pelastava usko
- Mikä on arvokasta?
- Uskoville vaimoille
- Ylivoimainen voitto
- Miten Messias ilmestyy?
- Onko kelvotonkin esivalta Jumalalta?
- Velallisille!
- Uskovat ja uskoontulevat!
- Kaksi lankeemusta
- Miten päästään vakaaseen sydämenlepoon?
- Mitä on lähimmäisenrakkaus?
- Ilosanoma Jeesuksen askelissa kilvoittelijoille
- Terveyden lahja

Kristus-Sanomat 85:
- Maailmankirkko hakee muotoansa
- Varoitus kristityille lopunajan synkretistisistä liikkeistä
- Poliittisen eliitin ponnistukset etiikan alalla
- Globaalin etiikan puntarointia
- Arvosisällön vertailu
- Eliitin uskonnollinen viisastelu johtaa kansan kärsimyksiin
- Historiallinen katsaus paavinkirkosta
- Martti Lutherin pettymys

Kristus-Sanomat 86:
- Kristinuskon syvin olemus
- Rakkaudesta ja rakastumisesta
- Pelastuksen portti?
- Oikea Elämän löytäminen
- Armon katseleminen on voimallista Uuden liiton mannaa
- Nyt Wolfgang julistaa vain Jumalan Sanaa
- Hengessä vaeltamisesta
- Noidat, velhot ja taikuus valtaavat lasten ja nuorten mielikuvat. Mitä Jumala sanoo asiasta?
- Kilvoittelijoille suurempi pelottomuus

Kristus-Sanomat 87:
- Jos tahdot pelastua
- Sanan tuomio
- Kristinuskon syvin olemus
- Etsivälle sielulle!
- Havahdu!
- Muista tämä
- Pelastuksen lepo
- Ilosanoma todellisille Jeesuksen askelissa kilvoittelijoille
- Aralla tunnolla olevalle!
- Ilosanoman ydin
- Rukous Hengessä ja totuudessa
- Ei vanhaa luomusta pelastettu
- Olenko viisaana neitseenä vaeltamassa
- Hän, joka on meidän syntiemme sovitus
- Rohkaisun sana
- Voittoisaa tutkimista
- Iankaikkinen evankeliumi maan päällä asuville
- Kansanteatterin esityksistä
- Noidat, velhot ja taikuus valtaavat lasten ja nuorten mielikuvat. Mitä Jumala sanoo asiasta?
- Lastenkasvatuksesta

Kristus-Sanomat 88:
- Jumalan omille Suomessa
- Etsii, etsii vaan ei soisi löytävänsä
- Paavin vallan alaston synty
- Keskity Uuteen testamenttiin!
- Torju kristill. pakanauskonnon mielikuvat kristinuskon ihanuudella!
- Jumalan rakkauden voimassa voitto kaikessa!
- "Sinä kutsut kiitoksen portiksesi"
- Kilvoitteluohjeita
- Miten kauan möykkyä kannattaa sydämessä säilyttää?
- Voimaa nuoren kilvoitteluun
- Ojenna omatuntosi raamatullisuuteen!

- Suuntautumisen punnitus on tärkeä asia

Kristus-Sanomat 89:
- Todellinen Jumalan seurakunta on uloskutsuttujen joukko Kristuksessa Jeesuksessa
- Laitoskristillisyyden tila
- Otteita ja kommentteja Osmo Tiililän teeseistä
- Pyhä – uskova – kristitty
- Uusia todistuksia Baabelin parantumattomuudesta

Kristus-Sanomat 90:
- Osmo Tiililän selvä käsitys lähitulevaisuudesta
- Julistuksen epätasaisuus
- Jeesuksen seuraamisesta
- Teologian loukku
- Tiililä nojasi enemmän teologiaan kuin Raamattuun
- Apologeetta Tiililä
- Puolisydämisyys
- Tasapäistämisen tarve
- Käsitys katolisesta kirkosta
- Heikkoudesta
- Ero kirkosta – puolittainen
- Tervettä itsekritiikkiä
- Uskon osoitusta
- Uskonpuhdistus ei ole kohuliike
- Ketkä saavat johdatuksen

Kristus-Sanomat 91:
- Johdanto
- Kristinuskon tulo Suomeen ensimmäisellä vuosisadalla
- Otteita valmisteilla olevasta katsauksestamme aiheesta Kristinuskon tulo Suomeen ajalla 50 – 1350
- Kun kansa ajettiin huonoon omaantuntoon
- Tyhjän maljan ammattilaiset
- Uskovan terveystesti
- Mikä estää?
- Kuinka lankeemukseen tulisi suhtautua?
- Armossa vahvistuminen
- Vertaus elokuvateatterista
- On syytä riemuun ja kiitollisuuteen
- Mihin ihminen on menossa?
- Teille kaikille, jotka ette vielä ole sisällä pelastavassa uskossa
- Siirry Voittajan askeliin!
- Rakastavan Isän laupias ratkaisu lastensa hyväksi
- Paljastava vaivaantuminen
- Mikä olisi eläkeläiselle tärkein ajanviettotapa?
- Miksi Jumala sallii suuria onnettomuuksia?
- Uskovat! Iloitkaa, kun olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä!
- Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat
- Uskossa kilvoitteleva kantaa Hengen hedelmää, pyhitystä
- Lyhyt johdatus siihen, minkäkaltaisia lopunajassa ihmiset ovat
- Kilvoittelevan sielun ihana osa!
- Pysyvä leposija

Kristus-Sanomat 91/y(1-3) = kolme yleisjakeluversiota 91:stä. Mukaan tulleita uusia tekstejä:
- Kristinusko ja kristinuskonto kaksi eri asiaa
- Kuningas ja kristinusko
- Jumalan pelastuslahjan täydellisyys
- Ihminen tulee uskoon, kun hän ilosanoman vaikutuksesta ...

Ihanan osan evästä 2001:
- Vanhan luomuksen kristillisyys
- Tosi vanhurskaus, sen vastaanottaminen ja hedelmän kantaminen
- Uusi testamentti ja syyttäjä
- Voitto maailmasta Pyhän Hengen voitelussa
- Kahden armokäsityksen erottaminen toisistaan
- Lepo ja tekeminen armossa
- Jumalan mielisuosion vakaisuus
- Huoleton edistyminen
- Tule kiiruusti takaisin aukealle!
- Onko kosto kristillistä?
- Sana sydäntä vahvistaa!

Ihanan osan evästä 1/2002:
- Valitse rohkeasti kumpaa uskot!
- Kelpaanko vielä Jumalalle?
- Kolme kohtaa kertaukseksi
- Kertaus kristinuskon olemuksesta
- Rohkeasti Kristuksen osallisuuteen!
- Sielullisuus hedelmää haluamassa
- Erään runon opetus
- Jumalan viestit eivät ole kertakäyttötavaraa!
- Luomakunnan ihanin
- Jumalan valitut – maailman muukalaiset
- Että Sanan kautta kasvaisitte
- Kärsimys pyhittymiseksi
- Kärsimyksistä Kristuksen tähden
- Portti voitolliseen kilvoitukseen!
- Puhtaan vaelluksen velvollisuus
- Jeesusta seuraamaan!
- Eräs tyhmyyden huippu
- Jeesus – Elämän leipä
- Rakkaus Jumalan rakkaudesta
- Todellisen elämän tarkoitus

Kirjanen

Kristillisen pyhityskilvoituksen todellisuudesta:
- Miksi Jeesuksen täytyi kuolla?
- Kristillisen pyhityskilvoituksen todellisuudesta
- Uskoontulon ja kilvoittelun perusteista
- Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen lukujen 4-8 selitys
- Jeesuksen tosi seuraajat
- Loppukertaukseksi
- Rukous sen sielun käyttöön, joka tahtoo pelastua ja päästä oikeaan kilvoitukseen

* * *

Tämän lehden sisältöä:

Avoimuus ja nöyryys Jumalan edessä s. 1
Sielun tervehtyminen hedelmän kantamiseen s. 3
Varoitus uppiniskaisuudesta s. 5
Oikea rukous hiljaisuudessa s. 5
. . . . . .
Uskovien suhtautumisesta kilvoitteluun s. 6
. . . . . .
Jumala viihtyy meissä s. 8
. . . . . .
Uskon levon kautta s. 8
Kysymyksiä ja vastauksia
. . . . . .
Katse siis pelastuksen ihanuuteen! s. 9
. . . . . .
Eräs mahdollisuus tehdä Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus onnellisiksi! s. 9
. . . . . .
Synnin vallan kukistumisesta s. 10
. . . . . .
Heikkouden siunaus s. 11
. . . . . .
Pyhityskilvoitukseen antautumisen välttämättömyys s. 12
Kuinka sovelletaan vaellukseen tietoa vanhasta ja uudesta luomuksesta?
Kaikki on kyllä valmiina s.15
Vain jumalallisin asein voimme voittaa s.17
. . . . . .
Mikä on kristinuskon ydin? s. 18
. . . . . .
Uuden liiton "psalmi 119" s. 19
. . . . . .
Luettelo artikkeleista aikaisemmissa lehdissä s. 22
. . . . . .
Kunnioittavan hiljentymisen siunaus Jumalan edessä, nöyryydessä s. 24

Läh. Lasarus-veljet
Katavistontie 229
27800 Säkylä

JOUKKOKIRJE
.CN03

Joka ei ole ollut kertaakaan elämänsä aikana selvästi koetussa armon levossa, ymmärtäköön, että ensin pitää ottaa Jumalan käskyt vakavasti, että synnintunto herää. Sillä yksikään, joka ei ole syntinen mielestänsä, ei löydä tarvetta armolle. Alitajuisesti hän uskoo, ellei jopa tietoisesti: "minä elän koko lailla kunnolla, kyllä minä varmaankin pelastun". Älköön kukaan tyytykö semmoiseen tilaan, jossa Jumalan ihanalle armolle ei ole käyttöä eikä sitä päästä sisimmässä kokemaan.

Etsiköön jokainen Jeesuksen nimeä jo mainitseva sydämeensä yhä vakiintuvaa Jumalan armon lepoa aidoksi iloksi ja riemuksi, kiitollisuudeksi ja rauhaksi sekä puhtauden, vanhurskauden ja pyhyyden voimaksi.

* * *

Kunnioittavan hiljentymisen siunaus Jumalan edessä, nöyryydessä

Kuten tässä lehdessä olemme korostaneet, sielunvihollinen pyrkii estämään uskovaa menemästä nöyrällä mielellä kunnioittavaan hiljaisuuteen Isän Jumalan eteen. Pinnallisuus ja kärsimättömyys, joka maailmassa vallitsee, tarttuu helposti myös uskovaan, jolloin asettuminen pitempään hiljaisuuteen Jumalan eteen tuntuu vieraalta. Niinpä monet uskovat antavat ajan kulua, jolloin hiljentymisen välttämättömyys unohtuu.

Vihollinen kyllä tietää ja muistaa, että viipyvän hiljaisuuden kautta Jumala pääsee lempeästi ilmaisemaan ja purkamaan uskovan sydämeltä pelkoja, epäilyjä ja muita muureja.

Milloin uskova kuitenkin havahtuu, voittaa syntyneen vastahakoisuutensa ja suostuu hiljentymään, hänellä on suuri mahdollisuus kohdata rakastavan Isän ja Herran Jeesuksen sydämellinen mielenlaatu. Silloin monet asiat kirkastuvat selkeiksi ja sydän elpyy. Syvä rauha, ilo ja kiitollisuus ilmestyvät.

Sillä kun Herra on rakkaudessaan ensin purkanut sydämen esteet, Hän vuodattaa odottavan sisimpään pelastuksen varmuutta ja ihanuutta, omaa rakkauden ihanuuttaan ja Poikansa Jeesuksen Kristuksen rakkauden ihanuutta ylenpalttisesti!

Kaipaava uskova saa Pyhän Hengen kautta virvoituksen sielulleen ja hengelleen, levon ja onnen, kiitollisuuden runsauden; eli uuden voitelun ja käytännön voiman lähimmäisenrakkauteen, vanhurskauteen ja pyhään vaellukseen.

Ylistys Jumalalle ja Karitsalle! Amen.

Tietoisen, kunnioittavan, nöyrän ja viipyvän hiljentymisen kautta oppivat kaikki Herran Jeesuksen seuraajiksi suostuneet, Sanan äärellä viihtyvät uskovat yhä vakaammalla tavalla luottamaan Jumalan iki-ihanaan, täydelliseen ratkaisuun heidän hyväksensä Kristuksessa Jeesuksessa ja luottamaan ikuisesti rakastavaan Isään kaikessa!

Huomaa: 1) Jos koet pyhässä hiljentymisen aikomuksessasi yllättäviä esteitä, ota (ei kuitenkaan lihan innossa ja kiivaudessa, vaan Jumalan tahdon mukaan) tämä asenne: "Pysäytän maailman kohdallani, keskeytän kaiken ympärilläni ja siirryn viipymään Jumalani edessä, kunnes sydämen mykkyräni ovat poistuneet ja Rakastavan Isän siunaus virtaa vapaasti!"

2) Voit valmistautua vetäytymiseen jo etukäteen luopumalla täyttämästä sielusi vastaanottokapasiteettia tämän maailman informaatiolla, hyvälläkään. Paastoon muutenkin suostuminen on siunaukseksi.

3) Älä vetäytymisesi aikana pinnistele äläkä ponnistele miten kään – olethan jo etukäteen syntisi tunnustanut ja anteeksi uskonut Jeesuksen ansiossa – vaan sano sielullesi: *sinä, Jumalan ihminen, tavoita hiljaisuutta;* ks. 1 Tim 6:11. Ota *hiljaisuudella vastaan Sana* (tässä: kaikki se Jumalan anti, mitä Hän laupeudessaan tahtoo sinulle antaa voidaksesi edistyä); vrt. Jaak 1:21. *Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni;* Ps 62:6. *Hyvä on Herra Häntä odottaville, sille sielulle, joka Häntä etsii. Hyvä on hiljaisuudessa toivoa Herran apua;* Vv. 3:25,26. *Hiljenny Herran edessä ja odota Häntä;* Ps 37:7. *Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa;* 2 Moos 14:14. *Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä;* Jaak 4:8. *Jumala, hiljaisuudessa kiitetään Sinua Siionissa;* Ps 65:2.

4) Kun näin opit nöyryydessä ja hiljaisuudessa tietoisesti vetäytymään Jumalaa kunnioittamaan ja Häneltä apua odottamaan, opit siitä myös vähitellen vakituisen tavan elää ja vaeltaa Herran edessä, teitpä samalla mitä askaretta hyvänsä. Varo vain, ettet vähitellen kuitenkin tulisi palanneeksi entiseen pinnallisuuteen tai toivottomuuden vankeuteen.

Huomaa, kun alat hiljaisuutta harjoitella: lyhyt hiljentyminen Jumalan eteen merkitsee kevyttä ja hetken kestävää siunausta; pitempi hiljentyminen merkitsee syvempää ja kauemmin kestävää siunausta, joka rakentaa pysyvästi sieluasi.

Sielun hiljaisuudessa on tämänkin kirjoittaja vuosikymmenien mittaan kaiken sen Sanasta oppinut ja Pyhässä Hengessä kuullut, mitä toteutan elämässäni ja opetan yleisesti ja yksityisesti.

Tietoisen, kunnioittavan, nöyrän ja viipyvän hiljentymisen kautta oppivat kaikki Herran Jeesuksen seuraajiksi suostuneet, Sanan äärellä viihtyvät uskovat yhä vakaammalla tavalla luottamaan Jumalan iki-ihanaan, täydelliseen ratkaisuun heidän hyväksensä Kristuksessa Jeesuksessa ja luottamaan ikuisesti rakastavaan Isään kaikessa!

Raamattutunti 20.4.2008

* * *

Vastaava toimittaja: Eero Israel Heikkilä
Toimituksen puh./fax 02-8670 870

Julkaisija: Lasarus-veljet,
Katavistontie 229, 27800 Säkylä

Lasarus-veljien kirjapaino, Säkylä 2008

– ILMAISJAKELUTUOTE –